

Nr 12/173
Grudzień 2010 r.
Cena 2,00

ZIEMIA

KOLBUSZOWSKA

W numerze

WYDARZENIA

Honorowy
Obywatel
strona 3

WYDARZENIA

Wywiad z
nowym
proboszczem
strona 6

WYDARZENIA

Kolbuszowa
po wyborach
samorządowych
strony 8 i 24

Zdrowych, radosnych, rodzinnych
Świąt Bożego Narodzenia oraz
szczęśliwego Nowego 2011 Roku

życzy

Regionalne Towarzystwo Kultury im. J.M. Goslara
oraz Redakcja Ziemi Kolbuszowskiej

Szanowni Państwo!

*Z okazji Świąt Bożego Narodzenia
oraz nadchodzącego Nowego Roku,
składamy wszystkim Mieszkańcom*

*Ziemi Kolbuszowskiej
najserdeczniejsze życzenia
zdrowia, pogody ducha*

oraz osobistej i zawodowej pomyślności.

*Niech te wyjątkowe święta upłyną '
w atmosferze radości, pokoju
oraz wzajemnej*

*życzliwości, a zbliżający się
Nowy Rok 2011 przyniesie spełnienie
wszystkich pragnień i oczekiwań.*

Z życzeniami dobrego zdrowia i zadowolenia

*Przewodniczący Rady Miejskiej
Marek Opaliński*

*Burmistrz Kolbuszowej
Jan Zuba*

*Serdecznie gratulujemy
wszystkim Radnym wybranym do
Rady Powiatu i Rady Miasta.
Gratulujemy również Panu Józefowi
Kardysowi ponownego objęcia
funkcji Starosty Kolbuszowskiego
oraz Panu Janowi Zubie ponownego
objęcia funkcji Burmistrza
Kolbuszowej.*

**ZARZĄD REGIONALNEGO TOWARZYSTWA KULTURY
IM. J.M. GOSLARA
ORAZ
REDAKCJA ZIEMI KOLBUSZOWSKIEJ**

*Pragnę bardzo serdecznie podziękować
mieszkańcom Kolbuszowej, którzy
zdecydowali się pójść na wybory i oddać
na mnie swój głos. Uzyskany przeze mnie
wynik jest wyrazem dużego poparcia
i zaufania, jakim darzycie Państwo moją
osobę. Każdy oddany na mnie głos to
zaszczyt i zobowiązanie. Jest to niezwykle
wsparcie w wypełnianiu tej zaszczytnej,
a zarazem odpowiedzialnej funkcji.
Z wyrazami wdzięczności*

MAREK GIL

Wydarzenia

KS. BP KAZIMIERZ GÓRNY HONOROWYM OBYWATELEM MIASTA I GMINY KOLBUSZOWA

W , 10 listopada br., Jego Ekszelencja ks. bp Kazimierz Górny, Ordynariusz Diecezji Rzeszowskiej, otrzymał z rąk Jana Zuby, Burmistrza Kolbuszowej, oraz Krzysztofa Wilka, Przewodniczącego Rady Miejskiej, tytuł Honorowego Obywatela Miasta i Gminy Kolbuszowa. Wyróżnienie przyznano za działalność na rzecz kolbuszowskiej społeczności. Bp Górny był inicjatorem powstania przy parafiach jadłodajni dla ubogich oraz warsztatów terapii zajęciowej, podjął także działania zakończone nadaniem Kościołowi Farnemu w Kolbuszowej p.w. Wszystkich Świętych funkcji Kolegiaty.

Wr czenie aktu nadania tytułu dla ks. biskupa odbyło si podczas konferencji naukowej, zorganizowanej z okazji 500-lecia obchodów Parafii Kolegiackiej p.w. Wszystkich wi tych w Kolbuszowej.

W cz ci rozpoczynaj cej konferencj , oprócz Jego Ekszelencji biskupa Górnego, głos zabrali: Ks. dr Sławomir Zych, pracownik naukowy Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, ks. Kazimierz Szkaradek, Prepozyt Kapituły Kolegiackiej w Kolbuszowej, Zbigniew Chmielowiec, Poseł na Sejm RP, Jan Zuba, Burmistrz Kolbuszowej, Krzysztof Wilk, Przewodnicz cy Rady Miejskiej, Józef Kardy , Starosta Kolbuszowski, Tadeusz Kope , Przewodnicz cy Rady Powiatu, Andrzej Jagodski, Dyrektor MiPBP w Kolbuszowej. Ze specjalnym koncertem dla ks. biskupa wyst pili podopieczni Aleksandry Niezgody, Dyrektora Szkoły Muzycznej I stopnia w Kolbuszowej

W konferencji naukowej, odbywaj cej si w czytelni Miejskiej i Powiatowej Biblioteki Publicznej w Kolbuszowej, wzi li udział: ks. prof. dr hab. Anzelm Weiss (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II), ks. dr Waldemar Pałcki MSF (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II), mgr Wojciech Mroczka (Regionalne Towarzystwo Kultury im. J. M. Gosłara w Kolbuszowej), mgr Marian Piórek (Regionalne Towarzystwo Kultury im. J. M. Gosłara w Kolbuszowej), mgr Izabela Fac (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego), ks. dr Tomasz Moskal (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II), ks. mgr Krzysztof Hapta (Muzeum Regionalne w Mielcu), dr Robert Zapart (Fundacja Armii Krajowej, Londyn), ks. mgr Marcin Nabony (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II), mgr Ewa Kłeczek-Walicka (Towarzystwo Miłośników Ziemi Sokołowskiej).

Organizatorami konferencji byli: Katedra Historii Kościoła w Czasach Nowożytnych, Metodologii i Nauk Pomocniczych Instytutu Historii Kościoła Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Parafia Kolegiacka Wszystkich wi tych w Kolbuszowej oraz Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna w Kolbuszowej.

ANDRZEJ SELWA

Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba wraz z Przewodniczącym Rady Miejskiej Krzysztofem Wilkiem wręcza ks. biskupowi zaszczytny tytuł

Starosta Kolbuszowski Józef Kardyś oraz były Przewodniczący Rady Powiatu Tadeusz Kopeć wręczają kwiaty biskupowi

Inicjator konferencji ks. dr Sławomir Zych

Laudacja wygłoszona przez Zbigniewa Chmielowca, posła RP, podczas uroczystości przekazania dyplomu Honorowego Obywatela Miasta i Gminy Kolbuszowa J.E. księdzu biskupowi Kazimierzowi Górnemu.

Zanim rozpocznę laudację, pozwolę sobie na drobną dygresję. Wygłaszanie tego typu uroczystych przemówień bywa rzeczą trudną. A przyczyną tego stanu rzeczy jest bardzo prozaiczna – niejednokrotnie bohater uroczystości zasługi, podkreślane przez mówcę, uważa za drugorzędne i mało znaczące.

Ekscelencjo, zanim przyjmiesz tytuł honorowego obywatela Kolbuszowej, pozwól, że pokrótce przedstawię Twoją drogę życiową. Wiedzie ona równie przez miasto nad Nilem, które nazywasz „piękne Kolbuszow”. Jesteś równie zafascynowany kartami dziejów naszego miasta. W słowie nadesłanym z okazji jubileuszu 500-lecia Kolbuszowej, napisałeś: *Przekazuj wyrazy duchowej i czno ci i serdecznie wycisz słowami Sługi Bożego Jana Pawła II: „Pozostać ci wierni do wiadczenia pokole, które żyły na tej ziemi z Bogiem w sercu i z modlitwą na ustach... Zachowujcie jak skarb najwyciszy to, co było źródłem duchowej siły waszych ojców”.* Wycisz tak, aby Konferencja, z takim bogatym programem, miała także swój udział w przekazywaniu dziedzictwa minionych wieków młodemu pokoleniu, za młodzi, aby umieli je podjąć i kontynuować.

Pozwól sobie podać kilka faktów z życiorysu Waszej Ekscelencji. Ksiądz Biskup Kazimierz Górny urodził się 24 grudnia 1937 r. w Lubniu k. Mylenic, w rodzinie Stanisława i Barbary z domu Lipie. Do szkoły podstawowej uczęszczał w rodzinnej miejscowości. Po ukończeniu, w 1951 r., wstąpił do naszego Seminarium w Krakowie. Nauki w zakresie szkoły średniej ukończył w LO im. Króla Jana III Sobieskiego w Krakowie. Po maturze wstąpił do krakowskiego Wy-

sze Seminarium Duchownego, gdzie odbył studia filozoficzno-teologiczne i formacji pastoralnej. Wycenił kapłańskie przywileje 29 czerwca 1960 r. z rękami ówczesnego biskupa pomocniczego Krakowa Karola Wojtyły.

Po wyceniach ks. K. Górny pracował jako wikariusz w kilku parafiach archidiecezji krakowskiej, a w roku 1970 podjął pracę w Kurii Metropolitalnej w Krakowie. Na polecenie kard. K. Wojtyły zorganizował tam Wydział Duszpasterstwa Rodzin, kierując jego pracami do 1977 r. Pełnił szereg funkcji w krakowskiej Kurii Metropolitalnej.

W 1977 r. ks. K. Górny otrzymał nominację na proboszcza w Owiścimiu. Władze komunistyczne nie uznały tej nominacji. Wraz z tą funkcją był obywatelkiem dziekanatu owiścimskiego.

Troszczył się o zaktywizowanie pracy duszpasterskiej oraz o utworzenie na terenie miasta nowych parafii, co zaowocowało m.in. powstaniem parafii i kościoła pw. św. Maksymiliana, którymi od 1983 r. kierował ks. K. Górny. Zarządzał jako proboszcz. Wydatnie wspierał utworzenie klasztoru sióstr karmelitanek bosych obok hitlerowskiego obozu zagłady Auschwitz - Birkenau. Przyjmował ojca i matkę tego Jana Pawła II w Owiścimiu podczas jego pierwszej pielgrzymki do ojczyzny.

Dnia 27 października 1984 r. ks. Kazimierz Górny został konsekrowany na tytularnego biskupa Pertusy i biskupa pomocniczego w Krakowie. Sakrament biskupstwa otrzymał 6 stycznia 1985 r. w Rzymie z rękami papieża Jana Pawła II. Hasłem jego posługi są słowa „Omnia Tibi” (Wszystko Tobie). W archidiecezji pełnił obowiązki

Posł RP Zbigniew Chmielowiec gratuluje ks. biskupowi zaszczytnego tytułu

wikariusza generalnego. Należało do grona kanoników krakowskiej kapituły metropolitalnej.

Kolejny etap życia bp. K. Górnego rozpoczął się 25 marca 1992 r., kiedy został ordynariuszem nowo utworzonej diecezji rzeszowskiej. Z wielkim zaangażowaniem podjął realizację zadań związanych z organizacją nowej diecezji i powołaniem instytucji diecezjalnych. Podczas Mszy w sprawowanej z okazji jubileuszu 50-lecia kapłaństwa i 25-lecia sakry biskupiej naszego Honorowego Obywatela, kard. Stanisław Dziwisz mówił: *I w imieniu kapłańskie, i konsekracja biskupia oraz nominacja na stolicę biskupią w Rzeszowie zrodziły głębię wiary, która potężyła Cię, Biskupie Kazimierzu, z osobą Jana Pawła II. Była to wiara miłości syna do umiłowanego ojca i ojca do wiernego mu syna. [...] Byłem wiadkiem, z jakim miłością przyjmował Cię Ojciec w Tyberii, gdy przybywał do Rzymu. Widział w Tobie najpiękniejsze cechy kapłana polskiego, kochajcego Kościół i miłującego Ojczyznę [...] Również ja budowałem się z Twoją troską o Kościół Rzeszowski, o Seminarium, o powstanie Uniwersytetu, o ludzi cierpiących. Utożsamiam się całkowicie z Twoją owczarnią* – mówił ks. Kardynał.

Od momentu utworzenia diecezji rzeszowskiej, sercu jej Pasterza stało się bliskie nasze miasto i gmina. Wyrazem tej troski jest utworzenie trzech nowych parafii: Kolbuszowa Górna, Zarbki, a w mieście – rektoratu, a następnie parafii pw. św. Brata Alberta. Szczególnym wyrazem umiłowania dziedzictwa wiary i kultury duchowej mieszkańców tej ziemi było podniesienie kolbuszowskiej Fary pw. Wszystkich Świętych do godności kolegiaty i utworzenie Kolbuszowskiej Kapituły Kolegiackiej. Sercu Pasterza są bliscy

szczególnie chorzy i cierpiący. To dzięki staraniom Ks. Biskupa w mieście powstało szereg dzieł miłosierdzia pod patronatem Caritas Diecezji Rzeszowskiej.

Ważnym polem działalności Biskupa Rzeszowskiego jest opieka nad Polonią, zwłaszcza z naszego regionu, czemu służy wysyłanie duszpasterzy polonijnych do wielu krajów europejskich, a także do USA i Kanady, oraz współpraca z licznymi organizacjami polonijnymi oraz Wspólnotą Polską. W parze z tym idzie troska o patriotyczne wychowanie społeczeństwa, a zwłaszcza ludzi młodych oraz promowanie nauczania historii i pielęgnowanie pamięci o bohaterach narodowych. Mieszkańcy Kolbuszowej są Ci wdzięczni, Ekscelencjo, za przypomnienie im o bohaterach wywodzących się spośród nich. O patriotyzmie Honorowego Obywatela Kolbuszowej tak pisał prof. Kazimierz Ogiński: „Dołczył biskup Kazimierz Górny do długiego szeregu polskich bisku-

pów - prawdziwych miłośników Ojczyzny, by wymienić tylko arcybiskupa Felickiego, kardynałów: Sapieżyńskiego, Wojtyłę czy Wyszyńskiego. W Jego miłości do Polski, do wszystkiego, „co Polskę stanowi”, nie widzimy żadnej sztuczności, jest to miłość naturalna, zwyczajna, prosta. Miłość wyniesiona z rodzinnego domu i z Krakowa. Miłość Ojczyzny traktowanej jako wielki zbiorowy obowiązek, bo przecież z Ojczyzny się wyłaniamy i w Niej się zakorzeniaamy!”.

Nakreśliłem tylko niektóre aspekty bogatej biografii Ks. Biskupa Kazimierza Górnego. Wiadczą one o jego niezwykłej osobowości i aktywności oraz dobroci serca. Ojciec diecezji, z ufnością zawołaniem „Wszystko Tobie”, jest dla nas, wiernych, pewnym przewodnikiem w pielgrzymce do „domu Ojca”.

Ekscelencjo, za chwilę staniesz się jednym z nas, obywatelem Kolbuszowej. Miasto nad Nilem stanie się Twoją „Małą Ojczyzną”. Przed 150 laty pisał o Lasowiakach, zamieszkujących m.in. ziemi kolbuszowską, ks. Wojciech Michna: *Znajdziesz tu w ród tego ludu [...] tyle rodzinnej miłości i gościnności, tyle przywiązania do ojcowizny, tyle ochoty do zabaw, ta cowa, piwku, itd., a tymi [...] zaletami ducha zostałby uradowany i umiłowałby go, ofiarowałby się za ten lud bratni! Przejedź kiedyś, czytelniku, w stronę Puszczy Sandomierskiej, zobacz te lasy, piaski i chaty ubogie, te kowcioty ród lasów, a tu znajdziesz typy słowiańskie, których już ponoć nie ma na całej polskiej ziemi!* [tekst sparafrazowany]

Ekscelencjo, witamy Cię pośród nas szczerym, lasowiackim sercem.

Księżo Biskupie, witaj na Kolbuszowskiej Ojcowiźnie!

ZBIGNIEW CHMIELOWIEC

NOWY PROBOSZCZ

Wywiad z księdzem Lucjanem Szumierzem, nowym proboszczem parafii kolegiackiej pw Wszystkich Świętych w Kolbuszowej

Ziemia Kolbuszowska: Szanowny księże proboszczu bardzo prosimy o przyblienie swojej sylwetki, swojego dzieciństwa, młodości.

Przyszedłem na świat w Rzeszowie, wychowywałem się na osiedlu Tysi ciecica. Osiedlu, na którym działały różne rzeczy, działały różne koła zainteresowania. Już w 5 klasie szkoły podstawowej mama zapisała mnie do szkoły sportowej i przez następne lata trenowałem koszykówkę. Później poszedłem do liceum sportowego, gdzie kontynuowałem grę w koszykówkę, ale wybrałem klasę o profilu matematyczno – fizycznym. Zawsze na wakacjach czy na feriach wyjeżdżałem ze szkoły na różne obozy sportowe, wyjeżdżałem także na obozy harcerskie, bo działałem również w harcerstwie, zdobyłem nawet patent zastępcy. I tak gdzieś w tym czasie zrodziła się myśl, aby pójść do seminarium, choć brałem pod uwagę również inne drogi życiowe. Myślałem, aby zostać policjantem i chciałem także latać samolotami.

Na rok przed maturą przyznałem się rodzicom, że chciałbym pójść do seminarium. Mama bardzo się ucieszyła, a tato od razu rozpowiedział to po wszystkich śniadaniach. Cały rok przed maturą wszyscy mówili do mnie „proszę księdza”. Tak mnie to denerwowało, że zacząłem się zastanawiać, czy ja naprawdę chcę być tym księdzem, czy ja muszę być księdzem, bo już wszyscy do mnie się tak zwracają, i w końcu... poszedłem na weterynarię. Po klasie matematyczno-fizycznej zdawałem na studia do Olsztyna, na Akademię Rolniczo – Techniczną. Tak sobie pomyślałem, że jak się tam dostanę to tylko z wolności, wiedziałem przecie, że po klasie matematyczno-fizycznej moje przygotowanie z biologii było trochę słabe. Sam się uczyłem przed maturą z wademecum z biologii i innych księzek, no i... dostałem się. Jednak na pierwszym roku był taki przedmiot, anatomia zwierząt, nauka nazw kości, zajęcia w prosektorium, w którym się siedziało całe dni. Te zajęcia mi tak nie odpowiadały, że po pewnym czasie zrozumiałem, że chcę zrobić na zło wszystkim swoim bliskim i śniadom, tak naprawdę sam sobie zrobiłem na zło. Zaczęłem myśleć, aby jednak wrócić do tej pierwotnej myśli. Pojechałem do seminarium do Przemyśla i poprosiłem księży rektora Stanisława Zygarowicza, wtedy już chyba infuła, jakie trzeba spełnić kryteria, aby zostać przyjętym. I praktycznie pół roku później przygotowywałem się już na powrót do seminarium. Dostałem się tam w 1987 roku

i skończyłem je w 1993 roku. Na moje powołanie mieli wpływ rodzice i różni ludzie, m.in. sami księża, ale wielki wpływ miała ta osoba papieża Jana Pawła II. Już w 8 klasie SP dostałem od kogoś kasetę z nagraniem homilii do młodzieży i pamiętam tam, że przez ciągłe słuchanie nauczyłem się jej na pamięć. Papież odpowiadał w niej na szereg pytań, które uwierały i chodziły mi po głowie. Kasetę tę miałam jedną wadę – nie można było z nią rozmawiać. Stąd zrodziło się nowe pragnienie, aby spotkać się z Janem Pawłem II. I tak, gdy byłem na IV roku w seminarium, papież przyjechał do Rzeszowa. Ja zostałem wyznaczony do asysty liturgicznej, miałem trzymać pastorała. Wtedy po raz pierwszy rozmawiałem z Janem Pawłem II. Uwiadomiłem sobie, jak ważne jest, abyśmy mieli i pielgnowali w sobie dobre pragnienia, nawet jeśli wydają się one nierealne.

Pierwszą parafią były Kołaczyce, byłem tam 2 lata i uczyłem w liceum. Pierwszą miłość, jak to niektórzy mówią. Parafia bardzo mocno związana z dawnymi tradycjami i wyczułona na punkcie „herbów” ludzi, którzy tam mieszkali w rynku. Jeśli się im powiedziało „sprzedaj w sy” to można było zobaczyć oberwa. Parafia ta kiedyś była miastem, ale z jakich powodów utraciła prawa miejskie w 1934 roku. Z tego co wiem w tym roku je odzyskała.

Następna parafia był Biecz. Starodawne miasto i tam byłem już 4 lata. Tu również uczyłem w liceum. To była ta parafia z tradycjami. Spotykałem tam wielu ludzi związanych z malarstwem, sztuką, z muzyką. Piewałem w zespole przyparafialnym, stworzyliśmy ten zespół w szkole. Młodzież była bardzo chętna do takich

działań. Bardzo związałem się z tą parafią.

W tym czasie wojewoda krośnieński zaproponował mi, abym startował na stanowisko dyrektora liceum katolickiego, które powstawało w Jasielu. Po długim namyśle i po konsultacjach z moim proboszczem zgodziłem się startować w tym konkursie. Konkurs wygrałem, ale okazało się, że plany księży biskupa, kurii były trochę inne. Na koniec roku dostałem powołanie do Rzeszowa na stałego katechetę do IV liceum. Zamieszkałem w Lutoryu. Spędziłem tam 3 lata, później przeprowadziłem się do Zaczernia, gdzie miałem stworzone warunki, aby prowadzić rekolekcje dla szkół średnich. Takie rekolekcje prowadziłem już od dłuższego czasu, nie tylko w Wielkim Polcu, ale w ciągu roku dla maturzystów, czy przed bierzmowaniem dla gimnazjalistów. Prowadziłem też coraz więcej rekolekcji parafialnych. Przy okazji mogłem wyjechać na wycieczki z młodzieżą, których w roku było nawet 7 czy 8. Jeździłem tak często, bo to jest wielka odpowiedzialność i inni nie chcieli jej brać na siebie, czy z przyczyn rodzinnych nie mogli. Z takich wycieczek wracałem bardzo niewyspany, bo trzeba było wielokrotnie bardzo długo siedzieć i rozmawiać z młodzieżą.

Z Zaczernia, po 8 latach pracy, zostałem przeniesiony do Kolbuszowej na wikariusza. Wikariuszem byłem kilka miesięcy i przyszła decyzja księży biskupa, abym objął obowiązki proboszcza tutejszej parafii.

Z.K.: Czyli jest to księdza pierwsze probostwo, właśnie w Kolbuszowej? Jak księdza odbiera społeczność kolbuszowska, kościół?

Tak, to moje pierwsze probostwo. Je li chodzi o społeczno kolbuszowsk to poznałem j dwa lata wcz e niej, w Pary u, kiedy głosiłem w adwencie rekolekcje dla Polonii w parafii Concorde, tej najstarszej misji polskiej. I tam, po konferencjach i mszach wi tych, wła nie najwi cej osób pochodz ych z Kolbuszowej podchodziło do mnie, podejmowało ró ne rozmowy. M.in. bardzo skar yli si , e parafia kolbuszowska nie ma własnej strony internetowej - co sobie zapami tałem. (miech)

Z.K.: Rozumiemy, e strona internetowa b dzie?

Szukam wła nie człowieka, który t stron internetow by zrobił. Mam młodych ludzi, np. z liceum, którzy tak stron mogli by prowadzi , ale najtrudniej j wst pnie przygotowa , tak zrobi , eby była na prawd atrakcyjna.

Z.K.: W Pary u była to emigracyjna strona Kolbuszowej, a rzeczywista Kolbuszowa?

Rzeczywista strona Kolbuszowej... Na pewno wiele osób odbieram tu bardzo ciepło. Kontaktów na razie miałem niewiele, s dosy ograniczone – jestem tu tylko kilka miesi cy. Je li chodzi o posług w konfesjonale, to mog powiedzie , e ludzie umiej si spowiada , ta spowied mo e by te okazj do rozmowy na wiele ró nych tematów. Wiadomo, e czasem nie ma na to czasu. Natomiast, je li chodzi o kazania, to bardzo lubi mówi kazania i odbieram ludzi bardzo yczliwie, s bardzo wyciszeni i skupieni. Podj li my w adwencie prób rozruszania troszk dzieci w takich kazaniach z ró nymi dialogami i słuchowiskami, i powiem, e dzieci s zaineresowane, biegn do kaznodziei, czasem boj si by sobie nóg nie potłamały, s otwarte.

ZK.: Jakie s ksi dza zamierzenia wobec naszej parafii?

Planów mam bardzo du o. Mo e powiem - marze jeszcze wi cej! Pierwszy problem, który postaram si jak najszybciej rozwi za , to sprawa nagło nienia. Wiele osób skar y si , e z tyłu słabo słyca , a rano strasznie burczy. Boj si , e to wi na kabli, niestety nie zostały one wymienione przy remoncie i nie wiem czy b dzie mo na je wymieni . Je li b dzie trzeba to zrobimy nagło nienie radiowe. Musz zasi gn w tej sprawie opinii fachowców, jest taka firma ze l ska zajmuj ca si profesjonalnie nagło nieniami, wg wielu opinii najlepsza. Ko ciół jest taki pi kny i my l , e warto w nagło nienie zainwestowa . Dalsze plany - chciałbym powoła teatr

młodzie owy. Pój w kierunku rozbudzenia młodzie y. Patrz c na osob Jana Pawła II, czytaj c ró ne jego autobiografie, dowiadujemy si , e bardzo wiele korzystał z takich spotka teatralnych, które nie tylko go ukulturalniały, ale pozwalały mu zapanowa nad nerwami, nad uczuciami. Je li to b dzie poł czone z tradycj , kultur i wiar to mam nadziej , e przynajmniej garstce młodych ludzi co to da. Ju kilka osób zgłosiło swoj ch uczestniczenia w takim teatrze. Mam człowieka, który b dzie ten teatr prowadził, posiada w tym du e do wiadczenie. Jest spoza Kolbuszowej, ale my l , e z Kolbuszowej te kto taki si znajdzie.

Chciałbym równie stworzy jak sekcj muzyczn , bo te widz tak potrzeb . Natomiast, je li chodzi o sprawy zwi zane z budownictwem, remontami, to na pewno wa na jest sprawa cmentarza. Dotychczas parafia nie korzystała z adnych funduszków pomocowych, a samo wyremontowanie kaplicy b dzie ogromnym kosztem. Dobrze by było skorzysta z jakiej dotacji, funduszu unijnego, ju nad tym pracuj specjali ci. Wiem, e Towarzystwo Kultury im. J.M. Goslara od kilku lat zbiera fundusze na ten cel. My l , e tutaj b dzie równie du e poparcie społeczno ci.

Wiem równie , e zawsze w zimie jest problem z ogrzewaniem ko cioła, zacz limy z roratami ko ciół ogrzewa i widz , e b dzie to du y wydatek, który jednak trzeba b dzie ud wign .

S równie problemy zwi zane z wywozem mieci z cmentarza. To s du e pie ni dze – a w tym wszystkim jest bardzo przykre, e niektórzy ludzie, chciałbym wierzy e tylko z poza parafii, korzystaj z cmentarnych kontenerów do wyrzucania własnych, domowych mieci. Zdarza si , e pan grabarz znajduje w mieciach rachunki ró nych osób...

Z.K.: W ramach naszego Towarzystwa powstała sekcja rewaloryzacji cmentarza. Do rejestru zabytków zostało wpisanych 12 nagrobków i kaplica cmentarna Tyszkiewiczów. Z inicjatywy naszej sekcji zadano studni , przygotowano wst pn koncepcj remontu kaplicy, zainstalowano urz dzenia osuszaj ce kaplic . Jakie ma ksi dz plany wobec tych zabytkowych obiektów, wobec całego cmentarza.

Niestety jestem tu tak krótko, e nie rozznałem jeszcze wszystkich tematów dotycz ych cmentarza, tak, e nie chciałbym na razie wypowiada si na ten temat. Chciałbym zrobi spotkanie rady parafialnej. Pozna tych, którzy b d pomagają mi podejmowa ró ne wa ne decyzje. Mam nadziej , e w radzie parafialnej s takie osoby, które b d chciały si zaanga o-

wa i s specjalistami w konkretnych dziedzinach, bo ja dobrze si czuj w głoszeniu Bo ego Słowa, ale je li chodzi o remonty, inwestycje musz si w to dopiero wdroy i b d potrzebował wielokrotnie pomocy i dobrej, fachowej rady. A mo e i spoza rady si kto znajdzie. My l , e z pomoc ró nych osób, zrobimy co si da dla cmentarza, by był on pi kniejszy, wygodniejszy, tym bardziej, e faktycznie przydałoby si go powikszy . Chciałbym równie , eby wzdłu Nilu powstała droga spacerowa, bo nie wyobra am sobie, eby osoby z dzie mi czy starsze osoby nie mogły sobie przej t dy gdzie jest bezpieczniej, gdzie nie ma ruchu samochodowego. Mo na takie warunki stworzy , rzeka jest ju uregulowana i mo e to by ładnie zagospodarowany teren.

Na pewno przede mn jest próba remontu wikarówki, jej stan jest opłakany. Ale powoli, wszystko w swoim czasie. Ko ciół mamy pi kny, wyremontowany, wi c teraz jest mo liwo zaj si równie t stron mieszkaniow . Wiadomo, e jak człowiek ma godziwe warunki to i lepiej si czuje i bardziej uto samia si z danym miejscem i dan społeczno ci , a nie ci - gle gdzie wyje d a.

Z.K.: W naszym Towarzystwie s osoby, które ch tnie podejm współprac z ks. Proboszczem w sprawie rewaloryzacji cmentarza, m.in. in . Hryczyn i in . Kardy , s inicjatorami sekcji, jak równie sekretarz Towarzystwa Paweł Michno. B dziemy te chcieli si wł czy w spraw odnowienia nagrobków, które s wpisane do rejestru zabytków. Prosimy te ksi dza o wsparcie w sprawie dalszego prowadzenia kwesty w dniu 1 listopada z przeznaczeniem na cele rewaloryzacji cmentarza. Je li chodzi o kaplic Tyszkiewiczów prosz równie liczy na wsparcie Towarzystwa. Towarzystwo Kultury ma ju ponad 50 lat, powstało ono jako Towarzystwo opieki nad zabytkami kultury i przyrody i chcemy t misj w dalszym ci gu realizowa .

Chcieli my poinformowa , e na stronie internetowej biblioteki, za wol ks. Zycha zamie cili my monografi , która si ukazała z okazji 500 lecia parafii. Zamieszczona jest równie wydana z tej samej okazji jednodniówka Prosto z Kolegiaty. Jest wiele wej na t stron . Tak jak ksi dz mówił, e przez Pary poznawał Kolbuszow , mamy du o rodaków, którzy si naszym miastem, parafi bardzo interesuj i korzystaj z Internetu. Dlatego popieramy pomysł zało enia strony internetowej parafii. Mo e te warto byłoby powróci do wydawania gazetki parafialnej – wcz e niej była gazetka

Prosto z Fary, mo e teraz b dzie Prosto z Kolegiaty?

Powiem tak, na razie nie ma kto si tym zaj , obecnie mamy jednego wikariusza mniej. Ksi dz Biskup nie dał na razie nowego, bo i te nie ma miejsca, gdzie mógłby zamieszka . Dlatego do pomocy na Wielki Post staram si o ksi dza diakona, eby na okres tego „gor cego” w prac miesi ca był kto do pomocy. My l , e to te było by takim ubogaceniem dla naszej społeczno ci, bo wsz dzie gdzie byłem otrzymywali my z seminarium diakona na praktyk . To jest bardzo dobre dla społeczno ci i dla młodzie y, bo to jest zwykle człowiek z całkiem nowymi pomysłami i now energi . Natomiast, je li b dzie taka mo liwo to na pewno b dzie my chcieli aby do nas doł czył jeszcze jeden ksi dz wikariusz. Jest taka potrzeba, zwłaszcza je li chodzi o spowiedzi, bo Kolbuszowa jest takim centrum i wiele osób przyje d a spoza niej. Je li maj zaufanie do tutejszego ko cioła to trzeba si otworzy i stworzy im takie mo liwo ci.

Z.K.: Plany przebogat – teatr, kultura, sport. Szczególnie ciesz nas pomysły na ten teatr i muzyk , tu swego czasu działała bardzo sprawnie schola i chór. Młodzie jest roz piewana, jest „pod r - k ” szkoła muzyczna.

Bardzo chciałbym, eby w parafii powstała tak e grupa AA (Anonimowych Alkoholicy), (Al- Anon skierowana do on borykaj cych si z tym problemem). Bardzo chciałbym eby powstało DDA (Doroste Dzieci Alkoholików) - taka grupa działa w Le ajsku. To te było by bardzo przydatne. Grupa AA jest czym bardzo wa - nym w dzisiejszych czasach, bo niestety diabeł w ró ny sposób działa. Zamkn ł przed nami Pismo wi te. Wychodzi to teraz na roratach, kiedy z dzie mi próbujemy poznawa Pismo wi te. Prosiłem dzieci aby odszukały w domu Pismo wi - te. Teraz b dziemy je przekonywa do tego poznawania.

W Kolbuszowej, jak pewnie wsz dzie, jest problem tego, e jaka cz młodzie y nie umie dobrze sp dza wolnego czasu. Jest to wielki problem, który b dzie mi na pewno sp dzał sen z oczu. Wielokrotnie wieczorami wychodziłem sobie na spacer, chodziłem po Kolbuszowej, kilka razy po cmentarzu, i kiedy było ciepło to spotykałem wielu młodych ludzi, którzy sp dzali wolny czas popijaj c alkohol. Dobrze by było i t garstk młodzie y si zaj . Pi kn rzecz jest basen, bo je li uczy si dzieci od najmłodszych lat piewa , gra w piłk , pływa , ta czy , je li dzieci umiej zagospodarowa sobie czas, to pó - niej b d umiały dokonywa słusznych

wyborów. Je li młody człowiek b dzie miał wyda 10 zł na papierosy to pójdzie 2 razy na basen za t cen . Do tego jednak trzeba czasu, trzeba lat i wiele pracy, i mam nadziej , e uda nam si zrobi takie parafialne obozy na wakacjach. To te jest kolejne moje marzenie. Jeszcze jedno marzenie - raz w roku przynajmniej gdzie wyjecha na parafialn pielgrzymk . Mo e to by wyjazd do Papie a, ale i te po Polsce.

Z.K.: Dzi kujemy i yczymy skutecznej realizacji swoich celów.

Dzi kuj , w obecnej chwili dla mnie doba powinna mie 48 godzin, tym bardziej, e mam 18 godzin lekcyjnych w szkole i trudno je pogodzi ze sprawowaniem funkcji proboszcza. B d to musiał zmieni w przyszłym roku, przej na pół etatu, eby trzy dni móc przeznaczy na inne sprawy. Teraz nawet wyjazd do kurii jest dla mnie karkołomnym zadaniem, a jak zaczynam chodzi za ró nymi projektami czy innymi sprawami to ju w ogóle nie mam czasu na normaln prac .

Równie serdecznie dzi kuj . Szcz Bo e!

Z OBRAD RADY MIEJSKIEJ

I SESJA VI KADENCJI

W dniu 1 grudnia 2010 roku, w budynku Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej, odbyła się I sesja VI kadencji Rady Miejskiej w Kolbuszowej. Prowadzenie obrad I sesji Rady rozpoczął najstarszy wiekiem radny Stanisław Mazur.

Ślubowanie radnych Rady Miejskiej

Podczas I sesji nowo wybrani radni złożyli uroczyste łubowanie. Tre roty odczytał prowadz cy obrady Stanisław Mazur: „Wierny Konstytucji i Prawu Rzeczypospolitej Polskiej, łubuj uroczy cie obowi zki radnego sprawowa godnie, rzetelnie i uczciwie, maj c na wzgl dzie dobro mojej gminy i jej mieszka ców”. Kolejno wyczytani radni składali przysi - g słowem „ łubuj ” lub „ łubuj , tak mi dopomó Bóg”.

Wybór Przewodniczącego oraz Wiceprzewodniczących Rady Miejskiej w Kolbuszowej

Jednym z wa niejszych punktów w porz dku I sesji był wybór Prezydium Rady Miejskiej. Radni wybrali spo ród siebie Przewodnicz ego oraz dwóch Wiceprzewodnic zych Rady. W wyniku głosowania tajnego Przewodnicz cym VI ka-

dencji Rady Miejskiej w Kolbuszowej został Marek Opali ski, natomiast Wiceprzewodnicz cymi Rady Miejskiej Józef Fryc i Krzysztof Wilk.

Wybór przewodniczących komisji stałych Rady Miejskiej w Kolbuszowej

W trakcie sesji Rada Miejska w Kolbuszowej wybrała przewodnic zych komisji stałych Rady. Przeprowadzone wybory jawne wyłoniły przewodnic zych: Komisji Rewizyjnej - Michał Karkut Komisji Finansów i Gospodarki Komunalnej - Julian Dragan Komisji O wiaty, Kultury, Kultury Fizycznej, Opieki Społecznej i Zdrowia - Dorian Pik Komisji Mandatowo-Regulaminowo-Samorz dowej - Kazimierz Guzior Komisji Rolnictwa i Inwentaryzacji Mie - nia - Emil Wilk

J.M.

Nowo wybrany Przewodniczący Rady Miejskiej w Kolbuszowej P. Marek Opaliński

II SESJA VI KADENCJI

W dniu 3 grudnia 2010 roku, w budynku Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej, odbyła się II sesja VI kadencji Rady Miejskiej w Kolbuszowej. Obrady rozpoczął Przewodniczący Rady Miejskiej Marek Opaliński.

Ślubowanie**Burmistrza Kolbuszowej**

Podczas II sesji Rady Miejskiej w Kolbuszowej wybrany w powszechnych wyborach Burmistrz Kolbuszowej Jan Zuba złożył ślubowanie:

„Obejmując urząd Burmistrza, uroczycie lubię, że dochoвам wierności prawu, a powierzony mi urząd sprawować będę tylko dla dobra publicznego i pomysłności mieszkańców, tak mi dopomóż Bóg”.

Wybory członków komisji stałych Rady Miejskiej w Kolbuszowej

W trakcie sesji radni Rady Miejskiej dokonali wyboru członków komisji stałych. Składy osobowe poszczególnych komisji są następujące:

Komisja Rewizyjna

Michał Karkut - Przewodniczący

Marek Gil - członek

Tadeusz Guzek - członek

Józef Jakubczyk - członek

Paweł Michno - członek

Jan Stobierski - członek

Bronisław Wiktor - członek

Komisja Finansów i Gospodarki Komunalnej

Julian Dragan - Przewodniczący

Józef Jakubczyk - członek

Krzysztof Kluza - członek

Stanisław Mazur - członek

Stanisław Rumak - członek

Józef Rybicki - członek

Andrzej Skowroński - członek

Burmistrz Kolbuszowej P. Jan Zuba składa ślubowanie przed Radą Miejską w Kolbuszowej

Bronisław Wiktor - członek

Krzysztof Wilk - członek

Komisja O wiaty, Kultury, Kultury Fizycznej, Opieki Społecznej i Zdrowia

Dorian Pik - Przewodniczący

Stanisław Długosz - członek

Tadeusz Guzek - członek

Stanisław Mazur - członek

Paweł Michno - członek

Stanisław Rumak - członek

Andrzej Skowroński - członek

Jan Stobierski - członek

Komisja Mandatowo-Regulaminowo-Samorządowa

Kazimierz Guzior - Przewodniczący

Stanisław Długosz - członek

Krzysztof Kluza - członek

Dorian Pik - członek

Zbigniew Pytlak - członek

Józef Rybicki - członek

Emil Wilk - członek

Komisja Rolnictwa i Inwentaryzacji Mienia

Emil Wilk - Przewodniczący

Julian Dragan - członek

Józef Fryc - członek

Marek Gil - członek

Kazimierz Guzior - członek

Michał Karkut - członek

Zbigniew Pytlak - członek

J.M.

**Rodzinie
zmarłej**

Katarzyny Gaweł

Wieloletniej pracownicy
samorządu gminnego i
powiatowego

wyrazy głębokiego
współczucia

składają

Burmistrz Kolbuszowej
i Pracownicy Urzędu Miejskiego
w Kolbuszowej

**Renacie
Ożóg**

Z-cy Dyrektora ZS Nr 2
w Kolbuszowej

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci

Mamy

składają

Burmistrz Kolbuszowej
i Pracownicy Urzędu Miejskiego
w Kolbuszowej

**Rodzinie
zmarłej**

Teresy Wołosz

nauczycielki SP w Bukowcu

wyrazy głębokiego
współczucia

składają

Burmistrz Kolbuszowej
i Pracownicy Urzędu Miejskiego
w Kolbuszowej

OBCHODY ŚWIĘTA NIEPODLEGŁOŚCI W KOLBUSZOWEJ

Tegoroczne obchody 92 Rocznicy Odzyskania Niepodległości rozpoczęły się wieczorem, 10 listopada, akademią na scenie Miejskiego Domu Kultury w Kolbuszowej. Gości przywitał Jan Zuba, Burmistrz Kolbuszowej. Młodzież, przygotowana przez Magdę Kornak i Klaudję Serafin, nauczycielki ZS Nr 2, przedstawiła inscenizację najważniejszych wydarzeń z historii naszej ojczyzny.

Po podzi kowaniach za wyst p, zło onych na r ce dyrektora ZS Nr 2 Jerzego Sitko, głos zabrali przybyli go cie: Zbigniew Chmielowiec – Poseł na Sejm RP, Bogdan Romaniuk – Radny Sejmiku Województwa Podkarpackiego, Ewa Draus – była Wojewoda Podkarpacki, Józef Kardy – Starosta Kolbuszowski oraz Jan Zuba – Burmistrz Kolbuszowej.

Główne uroczysto ci obchodów wi – ta Niepodległo ci odbyły si 11 listopada. Rano na osiedlach i kolbuszowskim rynku mo na była usłysze capstrzyk Orkiestry D tej MDK. O godz. 10.00, przy cmentarzu kolbuszowskiej kolegiaty, nast piła zbiórka pocztów sztandarowych, orkiestry D tej MDK, młodzie y z Zwi zku Strzeleckiego „Strzelec”, przybyłych delegacji oraz mieszka ców miasta i gminy Kolbuszowa. Zebrani, po przej ciu na cmentarz i krótkiej modlitwie w intencji poległych za ojczyzn , poprowadzonej przez ks. Ryszarda Kiwaka, zło yli kwiaty na grobach powsta ców Listopadowych, Styczniowych, Legionistów oraz Ks. L. Ruczki – Ojca Sybiraków.

Uroczyst Msz w. w Kolegiacie p.w. Wszystkich wi tych w intencji ojczyzny poprowadził Dziekan Dekanatu Kolbuszowskiego ks. Kazimierz Osak, a na zako czenie Mszy Proboszcz Parafii Kolegiackiej ks. Lucjan Szumierz zaapelował o patriotyczne postawy w yciu codziennym, a nie tylko od wi ta.

Uroczyste złożenie kwiatów pod Pomnikiem

Po Mszy w. zebrani udali si pod pomnik ołnierzy i Bohaterów walcz cych i poległych za wolno ,niepodległo i suwerenno Ojczyzny, gdzie nast piło złożenie kwiatów. Kwiaty i wie ce zło yli między innymi: Zbigniew Chmielowiec, Poseł na Sejm RP, Bogdan Romaniuk, Radny Sejmiku Województwa Podkarpackiego, delegacje: Starostwa na czele z Józefem Kardysiem, Starost Kolbuszowskim, i Tadeuszem Kopciem, Przewodniczym Rady Powiatu, Urz du Miejskiego z Janem Zub , Burmistrzem Kolbuszo-

wej, i Krzysztofem Wilkiem, Przewodniczym Rady Miejskiej, a także radni, kombatan ci, funkcjonariusze stra y po arnej i policji, dyrektorzy szkół, przedsi biorcy, przedstawiciele organizacji społecznych i politycznych, młodzie i mieszka cy.

W tym szczególnym dla ka ddego Polaka dniu jeste my winni pami wszystkim poległym i walcz cym za woln i niepodległ Polsk .

ANDRZEJ SELWA

MŁODA STAŻYSTKA Z KOREI W KOLBUSZOWEJ

Rim O – młoda Koreanka, gościła w Kolbuszowej. Pocho dząca z Seulu Rim ukończyła studia filologii polskiej, a następnie przyjechała do Krakowa na naukę języka polskiego. W Polsce, gdzie mieszka już od dwóch lat, pracuje jako tłumacz i odbywa staż absolwencki w Sejmie.

Od 13 listopada, na zaproszenie Posła Zbigniewa Chmielowca i Kazimierza Moskala, zwiedzała Podkarpacie. Nasze miasto odwiedziła 18 listopada. Pierwszym punktem krótkiego pobytu w Kolbuszowej była wizyta w biurze poselskim Posła Zbigniewa Chmielowca. Nast pnie spotkała si z kolbuszowsk młodzie w Liceum Ogólnokształc cym, gdzie uczestniczyła w lekcji wiedzy o społecze stwie. Tego dnia miała równie okazj spotka si z Janem Zub Burmistrzem Kolbuszowej oraz Józefem Kardysiem Starost Kolbuszowskim.

Ponadto, oprowadzona przez dyrektora ZS nr 2, podziwiała galeri prac artystów, a tak e zwiedziła kolbuszowski skansen. Po wizycie w muzeum udała si do Miejskiej i Powiatowej Biblioteki Publicznej. Pobyt w Kolbuszowej stał si tak e okazj do spróbowania regionalnej kuchni w restauracji Galicja, natomiast wieczór Rim sp dziła w klubie K2.

KOLBUSZOWA „INWESTOREM ROKU”

Tegoroczna edycja „Złotej Setki Podkarpacia” okazała się wyjątkowa pomyslna dla naszej gminy. Wśród 31 gmin wiejsko-miejskich Kolbuszowa zajęła wysokie, dziesiąte miejsce, a w kategorii Inwestor Roku - pierwsze.

„Te wyró nienia to ukoronowanie naszej czteroletniej pracy, czteroletniej pracy samorządu gminnego. To potwierdza, że dobrze przygotowany plan inwestycyjny, konsekwencja w jego realizacji przynosi efekty” - mówi Jan Zuba, Burmistrz Kolbuszowej

W rankingu zorganizowanym przez re-

dakcj Nowin oraz Wy sz Szkół Zarz - dzania w Rzeszowie udział wzięło 159 podkarpackich samorządów. Podstawowym kryterium, decydującym o miejscu w rankingu, była wielowymiarowa analiza sprawozdania finansowych za rok 2009 w zakresie dochodów, wydatków, przychodów oraz rozchodów, a także informacje

udostopnione przez Urząd Statystyczny w Rzeszowie.

Podczas finałowej gali, zorganizowanej 16 listopada w Urzędzie Wojewódzkim, ogłoszono zwycięzców. Złoty setk otwiera Jasło, drugie miejsce zajęła Solina, a trzecie - Cisna. W pierwszej dziesiątce, poza wymienionymi trójkami, znalazły się kolejno Krosno, Krasne, Rzeszów, Przemyśl, Baligród, Dębica i Stalowa Wola.

W tym roku po raz drugi zaprezentowane zostały także „Złote Dziesiątki Gmin” w kategoriach: inwestor roku, skuteczny beneficjent, kreator kapitału społecznego, gmina turystyczna i lider globalizacji.

W kategorii inwestor roku, do której przystąpiła Kolbuszowa, oceniano udział nakładów inwestycyjnych oraz struktur inwestycji. O ten tytuł walczyła również Medyka, Trzebownisko i Solina. Nakłady inwestycyjne w wysokości 13 676 524 zł, poprawiające infrastrukturę drogową, kanalizacyjną, liczba inwestycji o charakterze produkcyjnym, handlowym, a także znaczące środki przeznaczone na rozwój bazy sportowej ostatecznie zdecydowały, że na pierwszym miejscu uplasowała się Kolbuszowa.

Bardzo cieszymy się z tak prestiżowego tytułu uzyskanego przez naszą Gminę

„ANDRZEJKI” U NAUCZYCIELI EMERYTÓW!

„Zima wszystko przystroiła...; pola, drogi, rzędy drzew; białym śniegiem oprószyła; jest bajkowo, jak we śnie...”

Tradycja obchodów „Andrzejkowych” weszła na stałe do rodowiska emerytowanych pracowników o wiaty. Spotkanie o charakterze towarzysko-rozrywkowym, w którym uczestniczyło 60 osób, miało miejsce 30 listopada b.r. w Miejskim Domu Kultury w Kolbuszowej. Z zaproszonych gości obecny był m.in. prezes Zarządu Oddziału ZNP kol. Bogdan Błat.

Przy okazji podsumowano działalność Sekcji Emerytów i Rencistów ZNP w 2010 r. Ze sprawozdania przewodniczącej mgr Stanisławy Margaskiej wynika, że ten rok dla Sekcji był udany. A oto najważniejsze wydarzenia:

- spotkanie noworoczne w lokalu „Galicja”;
- wybory Zarządu Sekcji (14 IV) i zatwierdzenie programu działania;
- wycieczka turystyczna na trasie: Sulisławice, Krzyżtopór – Kurozwaki połączone z piknikiem (13 VI);
- „grzybobranie” koło Leńcówki - Werynia (Kłapówka), 15 IX;
- wycieczka do Edukacji Narodowej (23 X) w wielce zaprzyjanej Wieleńce.

Członkowie Sekcji uczestniczą aktywnie

w spotkaniach (ostatni czwartek miesiąca, godziny popołudniowe) Klubu „Trzeciego Wieku”, działającym przy RTK im. J. M. Gosłara i MiPBP w Kolbuszowej.

Spotkanie „Andrzejkowe” było momentem pomocy m.in. Burmistrza Kolbuszowej Jana Zuby.

Przy kawie, ciastkach i innych „pysznościach” mijał czas. Na twarzach uczestników było wiele uśmiechów i zadowolenia. Były wystąpienia połączone z życzeniami w rocznicami: „Niech Wam w tym roku będzie dobrze!”

MARIAN PIÓREK

Nauczyciele - emeryci bardzo chętnie spotykają się z różnych okazji

II GMINNY KONKURS „ŚLADAMI POLSKICH NOBLISTÓW”

5 listopada 2010 r., w Szkole Podstawowej im. Polskich Noblistów w Bukowcu, odbył się II Gminny Konkurs „Śladami Polskich Noblistów”. Tematem przewodnim tegorocznej edycji była 30 rocznica powstania NSZZ „Solidarność” oraz 27 rocznica przyznania Lechowi Wałęsie Pokojowej Nagrody Nobla. Do udziału w konkursie zgłosiło swe drużyny 9 szkół z terenu Gminy Kolbuszowa: Bukowca, Domałkowa, Kolbuszowej (nr 2), Kolbuszowej Górnej, Kupna, Przedborza, Weryni, Widelki, Zarebek.

Konkurs obejmował kategorię plastyczną – temat „Solidarność w oczach dziecka” (w grupach wiekowych I-III i IV-VI) oraz kategorię wiedzy dla klas IV-VI (gdzie należało rozwiązać test, łamigłówki matematyczno – literackie i ułożyć puzzle).

Zmaganiom starszych zawodników towarzyszyła miła i przyjazna atmosfera. Efekty ich prac oceniała komisja w składzie: Danuta Smyrska, Lucyna Urban, Bogdan Błat.

Wyniki przedstawiaj si nast puj co:

- I miejsce – drużyna Szkoły Podstawowej nr 2 w Kolbuszowej w składzie: Gabriela Fryc i Dawid Serafin, opiekunka Małgorzata.

- II miejsce – drużyna Szkoły Podstawowej w Kupnie w składzie: Wojtyczko Anna i Maciej Biestek, opiekun Robert Maciej.

- III miejsce – drużyna Szkoły Podstawowej w Zarbkach w składzie: Alicja Kubiś i Monika Nowak, opiekun Bożena Mazurek.

Prace plastyczne oceniała komisja w składzie: Jadwiga Siwiec, Halina Krzych, Barbara Antosz. Wyniki przedstawiaj si nast puj co:

W grupie wiekowej I – III

- I miejsce – praca zbiorowa (Zuzanna Guzy, Klaudia Kielb, Gabriela Wider, Andelika Wdowik) kl. III, Szkoła Podstawowa w Przedborzu

- I miejsce – Hubert Róski kl. I, Szkoła Podstawowa w Bukowcu

- II miejsce – Mateusz Sitko kl. III, Szkoła Podstawowa w Przedborzu

- II miejsce – Luis Hanicotte kl. II, Szkoła Podstawowa w Kolbuszowej Górnej

Laureaci konkursu wraz z opiekunami

- III miejsce – Patrycja Dudek, Szkoła Podstawowa w Zarbkach

W grupie wiekowej IV – VI

- I miejsce – Anna Smyrska, Szkoła Podstawowa w Widelce

- I miejsce – Diana Białek, Szkoła Podstawowa w Bukowcu

- II miejsce – Paulina Bajor, Szkoła Podstawowa w Bukowcu

- III miejsce – praca zbiorowa (Sylwia Grabowska, Dominika Płoch), Szkoła Podstawowa w Widelce.

Konkursowe prace zostały wyeksponowane w naszej szkole. Mogli je podziwiać uczestnicy zmagania, ich opiekunowie oraz zaproszeni goście.

Wszyscy uczestnicy zostali nagrodzeni – otrzymali nagrody książkowe i dyplomy. Szkoły, biorące udział w konkursie, otrzymały specjalnie na tę okoliczność wy-

konane puzzle „Polscy Nobliści” oraz pamiątkowe dyplomy. Ponadto szkoły, które zajęły I, II, III miejsce w teści otrzymały puchary.

Fundatorami wszystkich nagród byli: Starosta Kolbuszowski – Józef Kardy, Burmistrz Kolbuszowej – Jan Zuba, Wiceprzewodniczący Rady Miejskiej – Krzysztof Kluza, Dyrektor – Maria Antos i Rada Rodziców Szkoły Podstawowej w Bukowcu. Panie z Koła Gospody Wiejskich w Bukowcu zadbały o poczęstunek.

Mamy nadzieję, że tegoroczna edycja konkursu „Śladami Polskich Noblistów” była dla wszystkich uczestników wspaniałą przygodą i pozostawiła miłe wspomnienia.

Wszystkim serdecznie gratulujemy, dziękujemy za udział i zapraszamy za rok.

LUCYNA URBAN

PAMIĘTAJĄC O HISTORII W DRODZE KU NOWOCZESNOŚCI

W przeddzień 92 rocznicy odzyskania niepodległości licznie zgromadzona młodzież, wraz z nauczycielami i rodzicami, wysłuchała patriotycznego programu artystycznego. Chłopcy w mundurach ułańskich i dziewczęta w sukniach narodowych odtńczyły poloneza. Ta lekcja patriotyzmu skłoniła nas do refleksji nad tym, jak w naszej placówce ocalić od zapomnienia dziedzictwo narodowe. Jak sprawić, by miłość do ojczyzny nie była tylko chwilowym wzruszeniem z okazji rocznicy, ale rzetelną codzienną pracą i wypełnianiem obowiązków. W tym celu inspirację należy czerpać z historii i tradycji.

Mocną stroną naszej szkoły zawsze była dobra współpraca z rodzicami i ambitna, kompetentna kadra nauczycielska, dzięki której szkoła odnosiła sukcesy na arenie naukowej, wychowawczej i sportowej. Każdego roku możemy poszczyci-

si finalistami konkursów interdyscyplinarnych w szkole podstawowej i konkursów przedmiotowych w gimnazjum. Wyniki na sprawdzianach zewnętrznym klasy szóstej i na egzaminie gimnazjalnym niejednokrotnie przewyższały średni województwa.

wództwa.

Nasza szkoła zdobywa te laury sportowe, szczególnie w tenisie stołowym, koszykówce, unihokeju, lekkoatletyce i piłce nożnej. Sprzyja temu trzy klasy sportowe. Uczniowie szkoły podstawo-

wej, we współzawodnictwie szkół w województwie podkarpackim, zajęli 37 miejsce na 758 sklasyfikowanych szkół, a uczniowie gimnazjum 48 na 478 szkół biorących udział w rywalizacji sportowej. Są to najwyższe miejsca w klasyfikacji wojewódzkiej szkół z naszej gminy.

Uczniowie mogą pogłębiać wiedzę i rozwijać zainteresowania na wielu zajęciach pozalekcyjnych. Obok koła przedmiotowych funkcjonuje koło teatralne, Caritas, harcerstwo, drużyna strzelecka, a także koło dziennikarskie. Wydawana gazeta szkolna „Budrysówka” na bieżąco przekazuje i informuje z kuliszów szkoły, a sprawnie działający samorząd uczniowski organizuje integracyjne zabawy.

Dużym zainteresowaniem uczniów cieszy się bogata oferta konkursów, zarówno na szczeblu gminnym, powiatowym, wojewódzkim, jak i krajowym, tj. „Olimpus”, „Edi”. Uczestnicy osiągnęli bardzo dobre wyniki, czesto uzyskując tytuł laureata.

Na terenie szkoły prowadzone są akcje charytatywne mające na celu pomoc osobom najbardziej potrzebującym. Włączamy się też w akcje ogólnopolskie.

Szkoła co roku angażuje się w uroczystości organizowane na terenie gminy, tj. w Dni Niepodległości, Dni Kolbuszowej i wiele innych.

W 2004 roku decyzją Rady Miasta i Gminy powstał Zespół Szkół Nr 1 w Kol-

buszowej. Obecnie funkcję dyrektora pełni mgr Ilona Iwaniak, a zastępcami są pani mgr Beata Reguła i mgr Małgorzata Kosiorowska. Kierujemy zespołem, który aktualnie liczy 542 uczniów i 60 nauczycieli oraz 17 pracowników administracyjnych. Ostatnie lata to czas efektywnego wykorzystania środków unijnych. Projekty współfinansowane przez Unię Europejską są mocną stroną działalności szkoły. Do najważniejszych z nich należą:

- Pozyskiwanie z EFS dwóch pracowników informatycznych, które są wykorzystywane do prowadzenia lekcji w gimnazjum z różnych przedmiotów oraz na działalności pozalekcyjnej;
- Internetowe Centrum Informacji Multimediałnej (ICIM) w bibliotece szkoły, z którego korzystają dzieci i młodzież w celu przygotowania się do zajęć lekcyjnych;
- Boisko wielofunkcyjne ze sztuczną nawierzchnią, które służy nie tylko szkole ale również mieszkańcom osiedla nr 3;
- Kolbuszowski uczeń - we wszystkich edycjach ten program cieszył się dużym zainteresowaniem zarówno uczniów, jak i rodziców;
- Wycieczki edukacyjne (Wrocław, Zakopane, Góry Świętokrzyskie);
- Program stypendialny dla uczniów szczególnie uzdolnionych (skorzystało z niego trzech uczniów);

Obecnie w szkole są realizowane projekty:

- „Pierwsze uczniowskie doświadczenie drogą do wiedzy”
- „Radosna szkoła”

Ich głównym celem jest wdrażanie takiego modelu edukacji, która dawałaby mocne fundamenty dla dalszej kariery szkolnej i życiowej dziecka.

- Animator sportu dzieci i młodzieży;
- „Tańcząc z sercem czujemy się potrzebni innym” – projekt realizowany przez grupy 20 uczennic umożliwiający zaprezentowanie talentu przed społecznością szkolną i lokalną.
- „Moja szansa” – to program wyrównywania szans edukacyjnych uczniów:
 - o charakterze dydaktycznym – wyrównawczym (matematyka, fizyka, przyroda),
 - profilaktycznym programem wsparcia pedagogicznego;
 - pozalekcyjne zajęcia teatralne w języku angielskim ukierunkowane na wszechstronny rozwój zdolnych uczniów.

Dlatego dziękujemy wszystkim, którzy pomagają naszej placówce, szczególnie władzom gminy i Burmistrzowi, licząc na kolejne inwestycje.

B. PUZIO, E. GIMBUT

STAŻ UCZENNIC TECHNIKUM HOTELARSKIEGO W PLOERMEL

W ramach współpracy z bretońskim miastem Ploërmel, 5 uczennic drugiej klasy Technikum Hotelarskiego przy ZST w Kolbuszowej miało możliwość wyjazdu, wraz z opiekunem, na praktyki zawodowe do Francji.

Pobyt uczennic w Ploërmel trwał od 19 listopada do 3 grudnia 2010r. Był to pierwszy tego typu wyjazd z naszej szkoły.

Dziewczyna odbyła dwutygodniowe praktyki w restauracjach na terenie miasta. Były to: restauracja BAR DE LA TOUR, hotel – restauracja ST-MARC i pizzeria LA FARIGOULE.

Odbywając praktyki, uczennice przygotowywały posiłki (sałatki, naleśniki, galery, ryby, owoce morza, desery), pracowały za barem oraz próbowały swoich sił jako kelnerki.

Dodatковым pozytywnym aspektem wyjazdu był codzienny, nieustanny kontakt z żywym językiem francuskim i praktykowanie go w różnych sytuacjach, zarówno w miejscach stałych, jak i w rodzinach, co na pewno przyniesie pozytywne efekty w dalszym uczeniu się tego języka w technikum.

Rezultatem pobytu w Ploërmel są również licznie zawarte nowe znajomości, które, miejmy nadzieję, będą podtrzymywane przez obie strony i w przyszłości zaowocują kolejnymi wyjazdami i spotkaniami.

Uczestniczki stały u niej tak i miały okazję poznać i degustować przysmaków kuchni francuskiej i bretońskiej, poznać uroków bretońskiego miasta spacerując jego uliczkami. Ogromną atrakcją było tak-

że zwiedzanie Rennes – stolicy Bretonii oraz obejrzenie w kinie francuskiego filmu „Princesse de Montespan”.

Po ukończeniu praktyk zawodowych uczestniczki otrzymały potwierdzenia odbycia stażu oraz drobne upominki od pracodawców i od Komitetu Współpracy z Zagranicą w Ploërmel.

W czerwcu 2011r. ZST spodziewa się przyjazdu kilku uczniów z Liceum Zawodowego w Ploërmel w celu odbycia podobnych praktyk zawodowych w Kolbuszowej.

Należy podkreślić ogromne zaangażowanie pana Yves'a Le Gal, zastępcy dyrektora Liceum La Mennais w organizacji stażu i pobytu uczennic z Kolbuszowej w Ploërmel, oraz uczynliwy dyrektor Liceum La Mennais, pracowników szkoły i pracodawców, u których odbyły się staże. Należy tak i podziękować dla rodzin, które przyjął Polki, za ich serdeczność i gościnność.

MONIKA RAUCH
N-EL J. FRANCUSKIEGO
W ZST W KOLBUSZOWEJ.

ŚRODKI UNIJNE SZANSĄ NA ROZWÓJ FIRM PODKARPACIA

Środki z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego są szansą dla wielu firm na rozwój, zwiększenie konkurencyjności i innowacyjności. Szczególnie w województwie podkarpackim, gdzie jednym z głównych założeń Regionalnego Programu Operacyjnego jest inwestowanie w nowoczesne technologie związane z utworzoną tu Doliną Lotniczą, skupiającą wiodących przedsiębiorców z branży lotniczej.

Jedną z firm, które skorzystały ze środków pomocowych, jest Admill Sp. z o.o. z Kolbuszowej.

Spółka powstała w 1997 r. i zajmuje się produkcją części dla przemysłu lotniczego. Specjalizuje się w precyzyjnej obróbce skrawaniem materiałów takich jak stal nierdzewna, aluminium, stopy niklu (inconel) i tytanu. Nawiązała m.in. współpracę z WSK PZL Rzeszów, gdzie na dzień dzisiejszy dostarcza już kilkadziesiąt rodzajów części do produkcji silników lotniczych.

Do celów wzmocnienia swojej pozycji konkurencyjnej wśród dostawców dla branży lotniczej oraz do spełnienia wysokich wymagań jakościowych, stawianych przez duże firmy lotnicze, firma złożyła

w 2009 r. wniosek o dofinansowanie realizacji projektu p.n. „Wdrożenie nowoczesnych rozwiązań pomiarowych oraz systemu zarządzania jakością w firmie ADMILL Sp. z o.o.”, w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007 – 2013. O priorytetowa 1 Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, działanie 1.1 Wsparcie kapitałowe przedsiębiorców, schemat B Bezpośrednie dotacje inwestycyjne.

W trakcie realizacji w/w projektu w Admill Sp. z o.o. został wdrożony i certyfikowany lotniczy system zarządzania jakością zgodny z normą EN 9100 oraz PN-EN ISO 9001, zakupiono nowoczesne, innowacyjne wyposażenie laboratorium kontroli jakości, jak również powstało stano-

wisko projektowania CAD/CAM i programowania maszyn CNC. Całkowity koszt projektu zamknął się kwotą 458 728,03 PLN, w tym kwota dofinansowania 216 484,27 PLN.

Dzięki realizacji w/w projektu spółka jest w stanie produkować bardziej zaawansowane technologicznie części lotnicze oraz może sprostać wysokim wymaganiom jakościowym obowiązującym w branży lotniczej. Firma podjęła już współpracę z kilkoma zakładami lotniczymi w Polsce, m.in. Pratt & Whitney Kalisz, PZL Mielec, jak również za granicą – Pratt & Whitney Aircraft USA, Pratt & Whitney Canada, Hamilton Sundstrand.

WOJEWÓDZTWO PODKARPACIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007 – 2013 oraz z budżetu Państwa.
„Inwestujemy w rozwój województwa podkarpackiego”

RADOŚĆ TWORZENIA, MALARSTWO FELICJI MROCZKI

Sobotnim wieczorem, 4 grudnia 2010 roku w Miejskim Domu Kultury w Kolbuszowej, w „Galerii pod Sokołem” odbył się wernisaż malarstwa pani Felicji Mroczonej i młodej zdolnej uczennicy Ewy Goli. Tematyka prac to sceny rodzajowe, martwa natura oraz pięknie ujęte postacie dzieci podczas zabawy.

Wernisaż zgromadził liczną widownię z Kolbuszowej i Głogowa Małopolskiego. Podczas wieczornego spotkania dane nam było obcować z malarstwem i autorkami prac pani Felicji, jak również z jej uczennicą. Niewątpliwie wystawa ta była bardzo wzruszającym wydarzeniem dla artystki amatorki.

Pani Felicja Mroczonej ujęła wszystkie osoby opowieści o własnej twórczości. Przedstawiła swoją fascynację malarstwem. Przybliżyła nam nowelę Sienkiewiczowską „Janko Muzykant”, przez co nawiązała do własnej twórczości i skromnie porównała, i podobnie jak ten bohater, kocha to, co robi. Czuje z nim wi-

emocjonalnie; kocha sztukę tak samo jak chłopiec, który nie rozstaje się ze skrzypcami; tak samo jak on, swoją twórczość rozwijała przez własne doświadczenie i upór, z którym dążyła do odzwierciedlenia wspomnień z dzieciństwa w malarstwie. Po takim występie artystki, głos zabrali przyjaciele, którzy uświetnili ten wernisaż historią zatkniętą z pani Felicji i z jej sztuką.

Grupa przedstawicieli seniorów z Głogowa Młp. urządziła wystawę poezji i pieśni, co było preludium dla chóru „Barwy Jesieni”, który uświetnił swym występem to wydarzenie.

Tematyka prac malarskich, które możemy podziwiać w MDK w Kolbuszowej, w „Galerii pod Sokołem” to sceny rodzajowe, martwa natura, pejzaże, portrety. Malarstwo dla pani Felicji jest wyrazem wypowiedzenia się o własnych pragnieniach i przekonaniach. Próba upiękoczenia „dnia dzisiejszego”, znalezienia własnej nieokreślonej rzeczywistości. Pokazaniem radości i smutku, „malowania” własnego autoportretu. Oprócz własnej twórczości pani Felicja promuje młode kobiety Ew-

Gol. Prace Ewy to „wstęp” do dalszej twórczości, są to pierwsze szkice malarskie, kwiaty, pejzaże, w które wkłada dużo serca i poświęca wolny czas na tworzenie.

Wystawa odbyła się w scenarii mrozu, mgły i niegu, co uniemożliwiło możliwość dojazdu wszystkich gości.

Reasumując ten wernisaż słowami wielkiego artysty Michała Anioła:

*„Maluje się tylko po to, aby oszuka
oczy”.*

Wystawa była czynna od 4 do 16 grudnia 2010.

DARMOWY INTERNET W BIBLIOTEKACH

Dzięki udziałowi w programie „Akademia Orange” Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna w Kolbuszowej za darmo łączy się z Internetem i udostępnia go swoim czytelnikom również za darmo.

Akademia Orange została utworzona przez Fundację Orange, która jest finansowana przez Telekomunikację Polską, w celu promowania nowoczesnej edukacji dzieci i młodzieży. W jej ramach jest prowadzony „Program dla Bibliotek”, skierowany specjalnie aby pomagał tym instytucjom. W ramach tego programu grupa Telekomunikacji Polskiej zapewnia darmowy dostęp do internetu, z możliwością podłączenia wszystkich komputerów w bi-

bliotece oraz udostępnienia także czytelnikom, również na zasadzie hot-spotów.

Dzięki udziałowi w programie bezpłatny dostęp do internetu mają filie biblioteki w Bukowcu, Wieleńcu i Kolbuszowej Górnej. Jednakże biblioteka odpowiadająca na potrzeby czytelników udostępnia bezpłatnie internet również w swojej centrali w Kolbuszowej oraz w filiach w Werny, Przedborzu i Kupnie. W Centrali Bi-

blioteki, przy ulicy Piłsudskiego 7, można również bezpłatnie skorzystać z hot-spotu, czyli punktu w którym można się bezprzewodowo połączyć z internetem.

Ostatnią filią, w której nie można skorzystać z dostępu do internetu jest Kolbuszowa Dolna, jednakże trwają prace by również i ta filia podłączyła się z Programu Fundacji Orange.

Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna w Kolbuszowej bierze udział w programie „Akademia Orange dla bibliotek” prowadzonym przez Fundację Orange

GALERIA ZA SZYBKĄ

Przez ostatnie 2 tygodnie listopada br. zza szyb sklepowych witryn wokół Placu Wolności w Kolbuszowej wyglądało do przechodniów 12 fotografii. Były to najlepsze zdjęcia, które każdego miesiąca wygrywały w konkursie „FOTO-Rok Kolbuszowa”.

Zgodnie z mottem konkursu "Fotografuj c staraj si pokaza to, czego bez ciebie nikt by nie zobaczył" /R.Bresson/ zale ało nam, by zebra zdj cia, które zrobi mieszka cy naszego miasteczka. Na stronie www.kolbuszowawsieci.pl mogli oni dzieli si widokami z okien swoich domów i ulubionych miejsc, zauważonymi szczegółami architektonicznymi i elementami krajobrazu. W ten sposób w galerii FOTO-Rok zebrali my ok. 300 fotografii, które przedstawiaj ró ne ciekawe momenty z przestrzeni miasta, w poszczególnych odsłonach pór dnia i roku.

Poszukiwania genius loci Kolbuszowej rozpoczę li my w listopadzie 2009 roku. Patronat nad cało ci konkursu obj ł Burmistrz Kolbuszowej. Przez cały rok internauci mogli głosowa na fotografię, a potem Jury w składzie: Renata Batory (fotografik), Anna Kupczyk (artysta plastyk), Andrzej Selwa (Urzd Miasta i Gminy Kolbuszowa), Danuta Michno (Stowarzyszenia KU NIA) wybierało najpi kniejsze zdj cia. Wszystkim serdecznie dzi kujemy za czas po wi cony na przegl danie i ocenianie zdj . Przede wszystkim za fotografom, którzy co miesi c – z aparatem w r ku – chwyтали w kadr codziennie naszego miasteczka.

Wystaw pokonkursow przygotowalo Stowarzyszenie KU - NIA, dzi ki yczliwoci wla cicieli 12 sklepów. Jej sponsorem był zakład fotograficzny „FOTO Zoom”. Kto wci nie zd ył obejrze zdj , mo e zagl dn na stron www.kolbuszowawsieci.pl, na której dzi ki uprzejmoci Łukasza Szyma skiego od pocz tku trwania konkursu znajduje si nasza galeria. Ci g dalszy prezentacji zdj nast pi... W połowie stycznia podczas wernisau w Miejskiej i Powiatowej Bibliotece Publicznej w Kolbuszowej b dzie mo na spotka wszystkich fotografów i razem z nimi ogl da wystaw ok. 40 wybranych fotografii przedstawiaj - cych przestrze miejsk Kolbuszowej.

Ju dzi serdecznie zapraszamy !!!

KASIA & JUSTI

ETNOLOG – ZALOGUJ SIĘ NA LUDOWO

We wtorek, 19 października br., w Parku Etnograficznym Muzeum Kultury Ludowej w Kolbuszowej, odbyło się jedno z 4, przeprowadzanych co roku w całej Polsce, szkoleń dla nauczycieli w ramach projektu „EtnoLog – zaloguj się na ludowo”.

Na cało programu edukacyjnego, który realizuje Centrum Edukacji Obywatelskiej z Warszawy, składaj si : regionalne szkolenia dla nauczycieli, realizacja własnych projektów przez grupy uczniów, spotkania z etnografem, internetowa gra EtnoBingo, a tak e EtnoShow – prezentacja projektów uczniowskich w Warszawie.

W ramach projektu „EtnoLog...” młodzi mieszkańcy wsi i miasteczek odkrywaj , badaj i twórczo rozwijaj tradycje ludowe swojej miejscowości. Angażuj si w życie społeczne i lokalnej, staraj c si dostrzec i doceni oryginalno , specyfik i bogactwo kultury duchowej i materialnej, którą przez stulecia tworzyli ich przodkowie. Wyniki swoich bada prezen-

tuj te w Internecie, przedstawiając je mieszkańcom innych regionów Polski. Materiały zgromadzone przez młodych etnografów, np. wywiady z najstarszymi mieszkańcami wsi, zdjęcia ciekawych miejsc czy obiektów, filmy dotyczące muzyki ludowej czy tradycyjnych obrzędów, będą następnie umieszczone na specjalnie przygotowanej wirtualnej etnograficznej mapie Polski.

Szkolenie, które odbyło się w kolbuszowskim skansenie miało na celu zapoznanie nauczycieli z projektem „Etnolog...”. Przeznaczone było zarówno dla tych, którzy w swojej pracy już realizują projekty uczniowskie związane z kulturą ludową, jak i tych, którzy dopiero zaczyna-

j przygodę z etnografią. Bezpłatne, czterogodzinne warsztaty prowadzone były przez trenera CEO – Urszulę Małek oraz przedstawiciela Muzeum – etnologa Justynę Niepokójkę. Wzięło w nich udział 20 nauczycieli, głównie ze szkół podstawowych i gimnazjów z północnej części woj. podkarpackiego. Uczestnicy zapoznali się z istotą programu, a także głównymi pojęciami we współczesnej etnologii. Pracując w grupach, opracowali przykładowe projekty, zastanawiając się nad znaczeniem wykorzystania Internetu w promocji działań uczniów. Spotkanie dało możliwość wymiany doświadczeń w realizowaniu różnorodnych ciekawych projektów, a także przygotowało do pracy z zainteresowanymi

etnografią uczniami w swojej placówce.

Warto dodać, że w miesiąc po spotkaniu w Kolbuszowej, dokładnie 19 listopada w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie odbył się jak co roku tzw. EtnoShow – wyjątkowa prezentacja szkół biorących już udział w projekcie. W jego trakcie uczestnicy prezentowali kulturę ludową swoich miejscowości, jak również dotychczas podejmowane działania na rzecz jej ochrony i promocji.

Zachęcamy do udziału w projekcie, więcej informacji na stronie www.ceo.org.pl/etnolog.

J. NIEPOKÓJKĘ

POKŁOSIE KOLBUSZOWSKIEGO PLENERU W NOWYM JORKU

Gdyby ktoś zapytał mnie o ocenę mijającego roku, odpowiedziałbym, że 2010 był rokiem pełnym Polski. A to za sprawą udziału w jubileuszowym, X Ogólnopolskim Plenerze Malarsko-Rzeźbiarskim w Kolbuszowej, organizowanym po raz kolejny przez Maksymiliana Starca. Wyznaczona lipcowa pogoda, artystyczny klimat i gościnnie gospodarzy utkwily mi głęboko w pamięci. Bardzo wspominałem spotkanie w kolbuszowskiej bibliotece, występy Górniaków w Kłapówce, wystawy w Rzeszowie, odwiedzane miejsca dzieciństwa i młodości, czy spotkania z przyjaciółmi. Nie zapomnę całodziennego malowania w pełnym słońcu obok szarych kotów, baraszkujących w aromatycznym sianie za płotem...

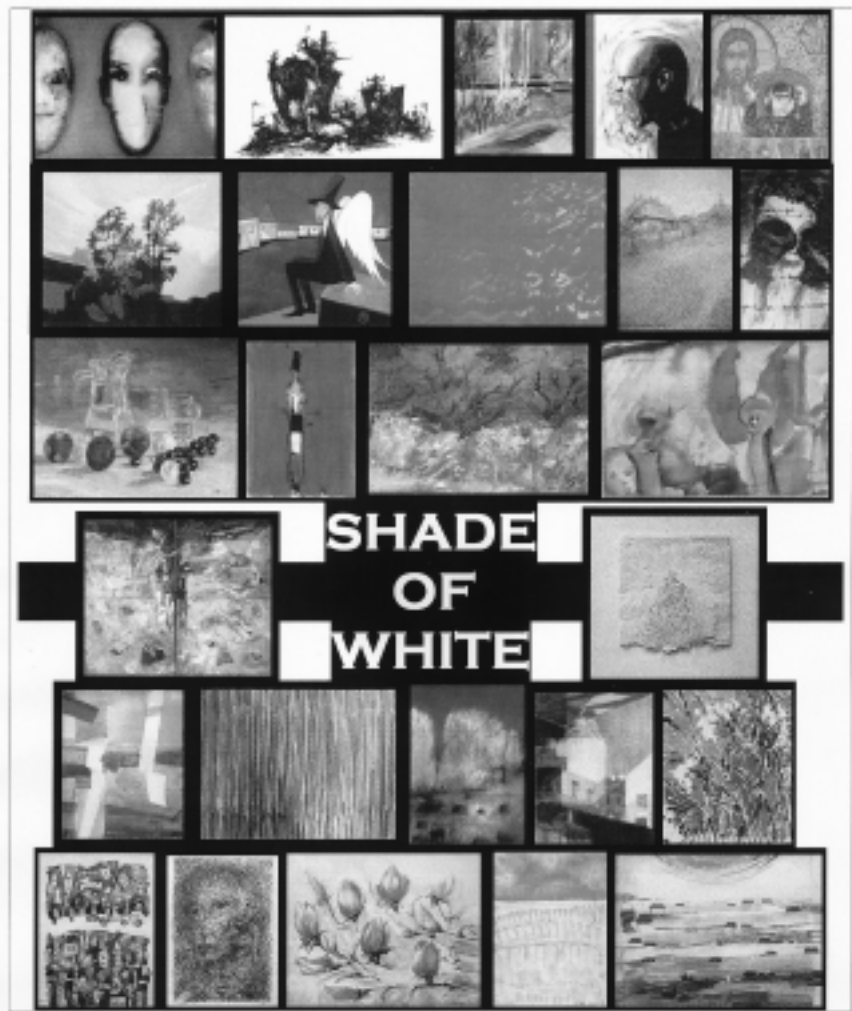
Niestety, mój krótki urlop przeznaczony na pobyt w Polsce nie pozwolił na dokonanie pleneru z jego atrakcjami i pokazami. Przed odlotem zaproponowałem artystom przedłużyć naszą kolbuszowską znajomość wystaw w Nowym Jorku. I tak narodził się pomysł pokazu sztuki na papierze pt. Shade of White. Biała kartka została poddana artystycznemu przetworzeniu w malarstwo, grafiki, rysunki, techniki własne... Wernisaż odbył się 6 listopada w Galerii Kurier Plus. Swoje prace zaprezentowali: Eugeniusz Potapow ze Lwowa, Zuzanna Katarzyna Kud, Paweł Kin i Piotr Rędziński z Rzeszowa, Izabela Wiszniowska, Maria Niedwiedź-Suchońska i Zbigniew Nowosadzki z Warszawy, Jolanta Kuszaj z Torunia, Jacek Niewieczera z Bełchatowa, Helena Jacyno i Renata Wota-Cywicka z Przemyśla, Marcin Niziński z Izabelina, Barbara Liwiska-Grzonkowska z Wrocławia, Ewa Szczepańska-Sienkiel z Lublina, Jolanta Dymowska z Rossoszy, Marian Figiel i Teresa Gibczyńska z Krakowa, Józef Franczak ze Strzyżowa, Katarzyna Cesarz, Wojciech

Trzyna i Maksymilian Starzec z Kolbuszowej oraz piszący te słowa. Wystawa była wydarzeniem artystycznym i towarzyskim w środowisku polsko-amerykańskim.

Na zakończenie mojego listu, chcę podziękować wszystkim, nie wymienionym

z imienia i nazwiska, za gościnnie i przyjaźń oraz życzliwe słowa pomimo ich w Nowym 2011 Roku!

JANUSZ SKOWRON, NOWY JORK

SHADE OF WHITE

NOVEMBER 6-26, 2010

OPENING: NOVEMBER 6, 2010, 6-9 PM
KURIER PLUS GALLERY
145 JAY STREET
BROOKLYN, NEW YORK 11222

MARCIN NIZIŃSKI
AGARONIA A. POBYTKAŁA
PAWEŁ KIN
Wojciech Trzyna
ZUZANNA KATARZYNA KUD
LEBOK KUCHNIAK
KATARZYNA C. CESARZ
JACEK NIEWIECZERA
IZABELA WISZNIOWSKA
ELŻBIETA POTAPOW
ZBIGNIEW NOWOSADZKI
PAWEŁ KIN
JÓZEF FRANCIK
HELENA JACYNÓ

PIOTR RĘDZIŃSKI
MARIAN FIGIEL
RENATA WOTA-CYWICKA
EWA SZCZEPAŃSKA-SIENKIEL
JOLANTA KUSZAJ
JOLANTA ALEKSANDRA DYMOWSKA
MARIAN FIGIEL
BARBARA LIWISKA-GRZONKOWSKA
TERESA GIBCZYŃSKA
IZABELA WISZNIOWSKA
MARIA NIEDWIEDŹ-SUCHOŃSKA
JANUSZ SKOWRON EXHIBIT CURATOR
ARTHUR C. SCHWIMM MUSIC GUEST

KRONIKA POLICYJNA

Uchronić przed zamarznięciem

Jesie i zima to czas, kiedy policjanci podejmują ważne działania, aby pomóc tym, których życie i zdrowie może być zagrożone z powodu chłódów. Każdego roku Policja odnotowuje przypadki zgonów, których przyczyną jest nadmierne wychłodzenie organizmu. To wyjątkowo trudny okres dla osób bezdomnych, bezradnych i samotnych. Co zrobić, aby uchronić człowieka przed zamarznięciem?

Policjanci patrolują miejsca, w których często przebywają bezdomni. Sprawdzają dworce, tereny przydworcowe, ogródki działkowe, penetrują parki, skwery, zarośla, miejsca rzadko uczęszczane czy opuszczone budynki. W tych działaniach Policja współpracuje z samorządami, o rodkami pomocy społecznej, organizacjami pozarządowymi, Strażą Ochrony Kolei i Strażą Pożarną.

Funkcjonariusze nie są jednak w stanie dotrzeć do wszystkich osób potrzebujących pomocy. Dlatego zwracamy się z apelem - jeśli zauważymy człowieka leżącego na chodniku czy piętrowego na ławce nie pozostawiamy obojętni na los takiej osoby. Nie przechodźmy obojętnie obok kogoś, komu może grozić zamarznięcie. Wystarczy zadzwonić na telefon alarmowy

997. O osobach bezradnych, samotnych i bezdomnych potrzebujących pomocy można tak również informować o rodkami pomocy społecznej.

Podkarpacki Urząd Wojewódzki uruchomił specjalną infolinię dla osób bezdomnych z województwa podkarpackiego, potrzebujących pomocy. Pod bezpłatnym numerem 987 pomoc mogą uzyskać także poszkodowani na skutek przemocy domowej. W okresie zimowym w szczególności monitorowane są zjawiska przemocy w rodzinie, gdy ucieczka z domu w tym czasie może mieć szczególnie tragiczne skutki. Na stronie internetowej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego, w zakładce Centrum Zarządzania Kryzysowego, można również znaleźć wykazy placówek, które udzielają pomocy w takich przypadkach: rodowiskowych domów samopomocy, placówek opiekuńczo-wychowawczych, placówek prowadzących dożywianie, udzielających wsparcia i domów pomocy społecznej.

Pamiętajmy! Silny wiatr w połączeniu z temperaturą powietrza tylko nieco poniżej 0°C może być odczuwalny dla człowieka tak, jak temperatura poniżej -30°C. Takie warunki atmosferyczne mogą być przyczyną odmrożeń i wychłodzenia organizmu. Wychłodzenie jest stanem,

gdy temperatura wewnętrzna ciała spada poniżej 35°C. Jego objawami są: zaburzenia świadomości, drżenie mięśni, powolna mowa, poczucie wyczerpania, zaburzenia mowy, senność. Policjanci liczą na pomoc z Państwa strony - pamiętajmy, że jeden telefon może uratować człowieka przed zamarznięciem.

Zima zaskoczyła kierowców

Trudne warunki drogowe stwarzają duże zagrożenie dla wszystkich użytkowników dróg, padający śnieg spowodował, że drogi stały się śliskie. Apelujemy o szczególną uwagę, zarówno do zmotoryzowanych jak i pieszych. Brak rozwagi i wyobraźni może doprowadzić do nieszczęścia.

Meteorolodzy zapowiadają obfite opady śniegu, dlatego apelujemy o zmianę stylu jazdy, mniejszą prędkość i większą koncentrację na drodze. Pamiętajmy o właściwym przygotowaniu samochodu do drogi: zmieńmy opony na zimowe by poprawić hamowanie, trzeba odparować szyby by poprawić widoczność. Warto to kilka minut przed wyruszeniem odpała samochód i pozwoli mu się rozgrzać.

Urząd Miejski w Kolbuszowej uprzejmie informuje, że w związku z przypadającym w sobotę 25 grudnia b.r. dniem ustawowo wolnym od pracy i potrzebą udzielenia za ten dzień pracownikom urzędu dodatkowego dnia urlopu w dniu 24 grudnia 2010 r. (wigilia) Urząd Miejski w Kolbuszowej będzie nieczynny.

BARBARA BOCHNIARZ
SEKRETARZ KOLBUSZOWEJ

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ informuje,

o na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obroćców Pokoju 21

WYWIESZONY ZOSTAŁ

zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. 2010 r. Nr 102 poz. 651 z późn. zm.) wykaz nieruchomości gruntowych położonych w Kolbuszowej przy ulicy Sokołowskiej, oznaczonych nr ew. działek 1549/83, 1549/88, 1549/91, przeznaczonych do sprzedaży w trybie przetargu, oraz oznaczonych nr ew. działek 1549/79, 1549/80, 1549/85, 1549/87, 1548/89, 1549/93, przeznaczonych do sprzedaży w trybie bezprzetargowym.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ informuje,

o na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obroćców Pokoju 21

WYWIESZONY ZOSTAŁ

zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21.08.1997 o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 102 poz. 651) wykaz nieruchomości lokalowej, położonej w Kolbuszowej przy ulicy Piłsudskiego 6/10, oznaczonej nr 65 przeznaczonej do sprzedaży na rzecz najemcy.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ informuje,

o na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej, ul. Obroćców Pokoju 21

ZOSTAŁ WYWIESZONY

zgodnie z art. 35 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami (t.j. z 2010r. Dz.U. Nr 102, poz. 651 ze zmian.) wykaz nieruchomości gruntowych, własności Gminy Kolbuszowa, przeznaczonych do oddania w dzierżawę na okres do 3 lat.

BURMISTRZ KOLBUSZOWEJ
JAN ZUBA

*Na nadchodzące
Święta Bożego Narodzenia,
pragnę złożyć
najszczerze życzenia
zdrowia, spokoju
i rodzinnego ciepła.
Stojąc u progu
Nowego Roku
życzę wszelkiej pomyślności
Z najserdeczniejszymi
pозdrowieniami i życzeniami*

ZBIGNIEW CHMIEŁOWIEC
POSEŁ NA SEJM RP

SZLACHETNA PACZKA W URZĘDZIE MIEJSKIM

Pracownicy Urzędu Miejskiego w Kolbuszowej po raz drugi przyłączyli się do akcji Szlachetna Paczka.

Odbiorcą paczki jest wylosowana rodzina, zamieszkała na terenie Parafii w Brata Alberta w Kolbuszowej.

Wszyscy pracownicy aktywnie wsparli tę inicjatywę, przekazując odzież, artykuły spożywcze i chemiczne. Ze składek zakupiono niezbędne rodzinie wykładziny.

Na zdjęciach pracownicy Urzędu pakują zebrane dary.

U C H W A Ł A NR LX/682/10**Rady Miejskiej w Kolbuszowej z dnia 29 października 2010 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2011 rok w mieście i gminie Kolbuszowa.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorzędzie gminnym /jedn. tekst: Dz. U. z 2001r Nr 142 poz. 1591 z późn. zm. /, art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r o podatkach i opłatach lokalnych / Dz. U. z 2010r Nr 95 poz. 613 z późn. zm./, art. 4 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000r o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych /jedn. tekst z 2005r Dz. U. Nr 190 poz. 1606 z późn. zm. /, Rada Miejska w Kolbuszowej postanawia

§ 1. Określi wysokość stawek podatku od nieruchomości w kwocie:

1) od gruntów:

a) zwiznaczonych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków - 0,70 zł od 1 m² powierzchni,

b) pod jeziorami, zajątych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych - 4,15 zł od 1 ha powierzchni,

c) pozostałych, w tym zajątych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - 0,18 zł od 1 m² powierzchni,

2) od budynków lub ich części:

a) mieszkalnych - 0,58 zł od 1 m² powierzchni uytkowej,

b) zwiznaczonych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajątych na prowadzenie działalności gospodarczej - 18,00 zł od 1 m² powierzchni uytkowej,

c) zajątych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym - 9,82 zł od 1 m² powierzchni uytkowej,

d) zajątych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania wiad-

omości zdrowotnych - 4,27 zł od 1 m² powierzchni uytkowej,

e) pozostałych, w tym zajątych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego - 3,80 zł od 1 m² powierzchni uytkowej,

3) od budowli - 2 % ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 3 i ust. 3-7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Kolbuszowej.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego i ma zastosowanie do podatku nalegającego 2011 roku.

U C H W A Ł A NR LX/ 683 /10**RADY MIEJSKIEJ W KOLBUSZOWEJ****z dnia 29 października 2010 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na rok 2011 w mieście i gminie Kolbuszowa.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorzędzie gminnym /jedn. tekst: Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm./ oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych / Dz.U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm. /, art. 4 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych /jedn. tekst z 2005r Dz.U. Nr 190 poz. 1606 z późn. zm./, Rada Miejska w Kolbuszowej postanawia

§ 1. Określi wysokość stawek podatku od środków transportowych w kwocie:

1. od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej pojazdu:

a) powyżej 3,5 tony do 5,5 tony włącznie - 630,00 zł

b) powyżej 5,5 tony do 9 ton włącznie - 1.050,00 zł

c) powyżej 9 ton i poniżej 12 ton - 1.260,00 zł

2. od samochodów ciężarowych z zawieszaniem pneumatycznym lub zawieszaniem uznanym za równoważne o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż

12 ton:

a) o liczbie osi – dwie -1.780,00zł

b) o liczbie osi – trzy -2.040,00zł

c) o liczbie osi – cztery i więcej -2.150,00zł

3. a) od samochodów ciężarowych z innym systemem zawieszania osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton:

- o liczbie osi – dwie - 1.780,00 zł

- o liczbie osi – trzy - 2.040,00 zł

b) od samochodów ciężarowych z innym systemem zawieszania osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton, mniej niż 29 ton

- o liczbie osi cztery i więcej - 2.240,00 zł

c) od samochodów ciężarowych z innym systemem zawieszania osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 29 ton

- o liczbie osi cztery i więcej - 2.500,00 zł

4. od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do użytkowania łącznie

z naczepami lub przyczepami o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów

od 3, 5 tony i poniżej 12 ton: - 1.470,00 zł

5. od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do użytkowania łącznie

z naczepami lub przyczepami z zawieszaniem pneumatycznym lub zawieszaniem uznanym za równoważne o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów:

a) równej lub wyższej niż 12 ton i mniej niż 31 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.860,00 zł

b) równej lub wyższej niż 31 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.880,00 zł

c) równej lub wyższej 12 ton

- o liczbie osi – trzy i więcej - 1.900,00 zł

6. od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do użytkowania łącznie

z naczepami lub przyczepami z innym systemem zawieszania osi jezdnych, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów:

a) równej lub wyższej niż 12 ton i mniej niż 31 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.860,00 zł

b) równej lub wyższej niż 31 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.960,00 zł

c) równej lub wyższej 12 ton i mniej niż 40 ton

- o liczbie osi – trzy - 1.900,00 zł

d) równej lub wyższej niż 40 ton

- o liczbie osi – trzy i więcej - 2.600,00 zł

7. od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton,

z wyjątkiem zwiznaczonych łącznie z działalnością rolniczą, prowadzoną przez podatnika podatku rolnego: - 820,00 zł

8. od przyczep i naczep z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów:

a) równej lub wyżej niż 12 ton

- o liczbie osi – jedna - 970,00 zł.

b) równej lub wyżej niż 12 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.220,00 zł

- o liczbie osi – trzy i więcej - 1.320,00 zł

9. od przyczep i naczep z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów:

a) równej lub wyżej niż 12 ton

- o liczbie osi jedna - 970,00 zł.

b) równej lub wyżej niż 12 ton i mniej niż 38 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.320,00 zł

- o liczbie osi – trzy - 1.220,00 zł

c) równej lub wyżej niż 38 ton:

- o liczbie osi – dwie - 1.730,00 zł

- o liczbie osi – trzy i więcej - 1.780,00 zł

10. od autobusów, w zależności od liczby miejsc do siedzenia:

a) mniej niż 30 miejsc - 1.270,00 zł

b) równej lub wyżej niż 30 miejsc - 1.370,00 zł

§ 2 Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Kolbuszowej.

§ 3 Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym

Województwa Podkarpackiego i ma zastosowanie do podatku należnego w 2011 roku. Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /jedn. tekst: Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm./ oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych / Dz.U. z 2010r. Nr 95, poz. 613

z późn. zm. /, art. 4 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych /jedn. tekst z 2005r Dz.U. Nr 190 poz. 1606 z późn. zm./, Rada Miejska w Kolbuszowej postanawia

§ 1. Określi wysokość stawek podatku

od środków transportowych w kwocie:

3. od samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej pojazdu:

a) powyżej 3,5 tony do 5,5 tony łącznie - 630,00 zł

b) powyżej 5,5 tony do 9 ton łącznie - 1.050,00 zł

c) powyżej 9 ton i poniżej 12 ton - 1.260,00 zł

4. od samochodów ciężarowych z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyżej niż 12 ton:

a) o liczbie osi – dwie -1.780,00zł

b) o liczbie osi – trzy -2.040,00zł

c) o liczbie osi – cztery i więcej -2.150,00zł

3. a) od samochodów ciężarowych z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyżej niż 12 ton:

- o liczbie osi – dwie - 1.780,00 zł

- o liczbie osi – trzy - 2.040,00 zł

b) od samochodów ciężarowych z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyżej niż 12 ton, mniej niż 29 ton

- o liczbie osi cztery i więcej - 2.240,00 zł

c) od samochodów ciężarowych z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyżej niż 29 ton

- o liczbie osi cztery i więcej - 2.500,00 zł

5. od ciężarówek siodłowych i balastowych przystosowanych do użytkowania łącznie

z naczep lub przyczep o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów

od 3, 5 tony i poniżej 12 ton: - 1.470,00 zł

11. od ciężarówek siodłowych i balastowych przystosowanych do użytkowania łącznie

z naczep lub przyczep z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów:

a) równej lub wyżej niż 12 ton i mniej niż 31 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.860,00 zł

b) równej lub wyżej niż 31 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.880,00 zł

c) równej lub wyżej 12 ton

- o liczbie osi – trzy i więcej - 1.900,00 zł

12. od ciężarówek siodłowych i balasto-

wych przystosowanych do użytkowania łącznie

z naczep lub przyczep z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów:

a) równej lub wyżej niż 12 ton i mniej niż 31 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.860,00 zł

b) równej lub wyżej niż 31 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.960,00 zł

c) równej lub wyżej 12 ton i mniej niż 40 ton

- o liczbie osi – trzy - 1.900,00 zł

d) równej lub wyżej niż 40 ton

- o liczbie osi – trzy i więcej - 2.600,00 zł

13. od przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton,

z wyjątkiem zwiznaczonych łącznie z działalnością rolniczą, prowadzoną przez podatnika podatku rolnego: - 820,00 zł

14. od przyczep i naczep z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów:

a) równej lub wyżej niż 12 ton

- o liczbie osi – jedna - 970,00 zł.

b) równej lub wyżej niż 12 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.220,00 zł

- o liczbie osi – trzy i więcej - 1.320,00 zł

15. od przyczep i naczep z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów:

a) równej lub wyżej niż 12 ton

- o liczbie osi jedna - 970,00 zł.

b) równej lub wyżej niż 12 ton i mniej niż 38 ton

- o liczbie osi – dwie - 1.320,00 zł

- o liczbie osi – trzy - 1.220,00 zł

c) równej lub wyżej niż 38 ton:

- o liczbie osi – dwie - 1.730,00 zł

- o liczbie osi – trzy i więcej - 1.780,00 zł

16. od autobusów, w zależności od liczby miejsc do siedzenia:

a) mniej niż 30 miejsc - 1.270,00 zł

b) równej lub wyżej niż 30 miejsc - 1.370,00 zł

§ 2 Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Kolbuszowej.

§ 3 Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym

Województwa Podkarpackiego i ma zastosowanie do podatku należnego w 2011 roku.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCIUNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

POZNAJ SWOJE PRAWA!

SKORZYSTAJ Z BEZPŁATNEJ PORADY PRAWNEJ

I OBYWATELSKIEJ

Projekt pn. „*Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu na terenie powiatu Kolbuszowskiego poprzez zapewnienia bezpłatnego doradztwa prawnego i obywatelskiego dla grup defaworyzowanych*”, realizowany przez Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Powiatu Kolbuszowskiego „NIL” w partnerstwie z Powiatem Kolbuszowskim, skierowany jest do osób fizycznych, posiadających pełną zdolność do czynności prawnych oraz posiadających miejsce zamieszkania na terenie powiatu kolbuszowskiego.

W ramach Projektu oferujemy bezpłatne porady prawne i obywatelskie z zakresu:

- ♦ Prawa cywilnego
- ♦ Prawa rodzinnego
- ♦ Prawa pracy
- ♦ i innych

W ramach realizowanego Projektu zostało uruchomione 6 stałych punktów doradczych, które są zlokalizowane na terenie Gmin powiatu Kolbuszowskiego:

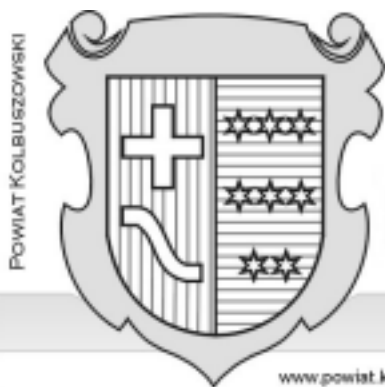
1. **Kolbuszowa** - Siedziba Stowarzyszenia Na Rzecz Rozwoju Powiatu Kolbuszowskiego „NIL” ul. Jana Pawła II 8;
2. **Dzikowiec** – Budynek Urzędu Gminy Dzikowiec
3. **Raniżów** – Budynek Urzędu Gminy Raniżów
4. **Cmolas** – Budynek Urzędu Gminy Cmolas
5. **Majdan Królewski** – Budynek Urzędu Gminy Majdan Królewski
6. **Niwiska** – Budynek Urzędu Gminy Niwiska

Osoby zainteresowane uzyskaniem bezpłatnej porady prawnej lub obywatelskiej mogą zgłaszać chęć skorzystania z usługi doradczej w następujący sposób:

1. **Osobiście** – w każdym z 6 punktów doradczych;
2. **Pisemnie** – przysyłając zapytanie z dokładnym opisem stanu faktycznego oraz kserokopią dokumentów potrzebnych do udzielenia porady prawnej lub obywatelskiej na adres:
Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Powiatu Kolbuszowskiego „NIL”
ul. Jana Pawła II 8
36-100 Kolbuszowa
3. **Telefonicznie** – dzwoniąc na bezpłatną infolinię 0 800 260 128 lub (17) 227-02-58 od poniedziałku do piątku 8.00-15.00
4. **Online** – przysyłając zapytanie na adres: porady@kolbuszowa.pl
5. Za pośrednictwem **strony internetowej** Projektu www.znajswojeprawa.kolbuszowa.pl wypełniając formularz kontaktowy.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

INFORMACJE POWIATOWE

POWIAT ■ RADA ■ STAROSTWO

www.powiat.kolbuszowski.pl

e-mail: informacje@kolbuszowski.pl

tel. +48 (17) 22 75 800, fax +48 (17) 22 71 523

„A słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami
– cóż to za potężne słowa.

One wyrażają najgłębszą prawdę o największym zdarzeniu,
Jakie miało miejsce w historii ludzkości”.

PAPIEŻ JAN PAWEŁ II

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia
i nadchodzącego Nowego 2011 Roku,
pragniemy złożyć najserdeczniejsze życzenia,
zdrowia, szczęścia w życiu osobistym i rodzinnym
oraz pomyślności w realizacji wszystkich zamierzeń.

Życzymy, aby Święta Bożego Narodzenia
i towarzysząca im atmosfera spokoju oraz wzajemnej życzliwości
były źródłem nowej nadziei na nadchodzący Nowy Rok.
Niech ten czas spędzony w rodzinnym gronie i wśród przyjaciół będzie
źródłem refleksji
i zadumy oraz pozostawi wspomnienia pełne ciepła i radości.

Z wigilijną radością pozostają

Przewodniczący Rady Powiatu
Mieczysław Burek

Starosta Kolbuszowski
Józef Kardyś

Powiat Kolbuszowski: Bo e Narodzenie A. D. 2010

PODZIĘKOWANIE

Wszystkim kandydatom na Radnych Rady Powiatu Kolbuszowskiego, którzy brali udział w wyborach samorządowych z listy Prawo i Sprawiedliwość, a także wyborcom, którzy oddali na nich swój głos, jak również wszystkim tym, którzy wzięli udział w wyborach samorządowych składamy serdeczne podziękowania

Z wyrazami szacunku

Starosta Kolbuszowski
Józef Kardys

Posel na Sejm RP
Zbigniew Chmielowiec

NOWE NUMERY TELEFONÓW

Starostwo Powiatowe w Kolbuszowej informuje że od dnia 1 grudnia 2010 r. ulegają zmianie numery telefonów w budynku Starostwa Powiatowego w Kolbuszowej przy ulicy 11 Listopada 10. Aktualne numery telefonów można zobaczyć na stronie internetowej: <http://www.powiat.kolbuszowski.pl/> Zakładka po lewej stronie: Starostwo, Odnosnik: Dane teleadresowe.

Poniżej wykaz nowych numerów:

- 17 7445 771 - Informacja – Starostwo Powiatowe w Kolbuszowej
- 17 7445 782 - Powiatowy O rodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej
- 17 7445 716 - Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej w Kolbuszowej
- 17 7445 719 - Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Kolbuszowej
- 17 7445 717 - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Kolbuszowej
- 17 7445 723 - Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Kolbuszowej
- 17 7445 729 - Punkt Informacyjny dla Osób Niepełnosprawnych w Kolbuszowej
- 17 7445 756 - Wypożyczalnia Sprzętu Rehabilitacyjnego
- 17 7445 711 - Biuro Obsługi Jednostek Samorządu Powiatowego w Kolbuszowej
- 17 7445 774 - Zarząd Dróg Powiatowych w Kolbuszowej
- 17 7445 749 - Wydział Transportu i Komunikacji Rejestracja Pojazdów
- 17 7445 750 - Wydział Transportu i Komunikacji Wydawanie Praw Jazdy

NOWE WŁADZE POWIATU KOLBUSZOWSKIEGO

I Sesja IV kadencji Rady Powiatu w Kolbuszowej

Sesja, która odbyła się 29 listopada 2010 w sali 220 Starostwa Powiatowego miała uroczysty i organizacyjny charakter.

„Uroczyście ślubuję rzetelnie i sumiennie wykonywać obowiązki wobec Narodu Polskiego, strzec suwerenności i interesów Państwa Polskiego, czynić wszystko dla pomyślności Ojczyzny, wspólnoty samorządowej powiatu i dobra obywateli, przestrzegać Konstytucji i innych praw Rzeczypospolitej Polskiej”. <Tak mi dopomóż Bóg> - takimi słowami podczas I sesji, 19 radnych, wybranych 21 listopada 2010 roku w wyborach samorządowych, zadeklarowało sumiennie wykonywać obowiązki radnego.

Zgodnie z porządkiem obrad, po lubowaniu nastąpił wybór Przewodniczącego Rady Powiatu dwóch Wiceprzewodniczących Rady Powiatu, Starosty, Wicestarosty oraz 3 członków Zarządu. Wybrano również składy komisji stałych. Obrady I sesji, zgodnie z ordynacją wyborczą, poprowadził radny senior Stefan Orzech. Efektem prac nowej Rady było wyłonienie Przewodniczącego i Wiceprzewodniczących Rady Powiatu Kolbuszowskiego. W wyniku głosowania, nad prawidłowością, którego czuwała trzyosobowa Komisja Skrutacyjna funkcję Przewodniczącego Rady Powiatu objął Mieczysław Burek, a Wiceprzewodniczącymi zostali wybrani w tajnym głosowaniu radnych Stefan Orzech i Marian Hopek. Na stanowisko Starosty Kolbuszowskiego, w tajnym głosowaniu radnych wybrano Jó-

Radni Powiatu składają ślubowanie „Uroczyście ślubuję rzetelnie i sumiennie wykonywać obowiązki wobec Narodu Polskiego, strzec suwerenności i interesów Państwa Polskiego, czynić wszystko dla pomyślności Ojczyzny, wspólnoty samorządowej powiatu i dobra obywateli, przestrzegać Konstytucji i innych praw Rzeczypospolitej Polskiej”. <Tak mi dopomóż Bóg>.

zefa Kardysia. Na stanowisko Wicestarysty Kolbuszowskiego, w tajnym głosowaniu radnych wybrano Wojciecha Cebul.

Na stanowiska Członków Zarządu Powiatu Kolbuszowskiego, w tajnym gło-

waniu radnych wybrano, Józefa Prymona, Ryszarda Sukiennik oraz Henryka Wojdyło.

Nad prawidłowym przebiegiem głosowania czuwała Komisja Skrutacyjna

w składzie: Krzysztof Sochacki Przewodniczący komisji Skrutacyjnej oraz członkowie Agata Wi tek oraz Stanisław Kope .

Przewodniczący Rady Powiatu Mieczysław Burek. Od kilku lat prowadzi „Ognisko Przedszkolne”, Prezes Klubu Sportowego „Ranizovia” Ranizów, członek Rady Sołeckiej wsi Ranizów, V-ce Prezes Zarządu Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Oświaty, Kultury, Sportu w Ranizowie, Radny Rady Powiatu III Kadencji, Członek Zarządu Powiatu III Kadencji.

Starosta Kolbuszowski Józef Kardys. Przewodniczący Rady Powiatu II Kadencji, Starosta III Kadencji. Założyciel i długoletni Prezes Fundacji Rozbudowy SP Nr 2, Prezes Fundacji na Rzecz Kultury Fizycznej i Sportu, Przewodniczący Komitetu w Obronie Rejonu Kolbuszowa, później Przewodniczący Komitetu Restauracji Powiatu Kolbuszowskiego.

Wicestarosta Kolbuszowski Wojciech Cebula. Zamieszkały w Komorowie. Wykształcenie wyższe ekonomiczne. Były pracownik księgowości w Urzędzie Gminy Majdan Królewski. Od 2008 r. Kierownik Zakładu Wodociągów i Kanalizacji, Wiceprzewodniczący Rady Powiatu Kolbuszowskiego III Kadencji.

Wiceprzewodniczący Rady Powiatu Stefan Orzech, zamieszkały w Kolbuszowej. Wykształcenie średnie. Znany działacz polityczny i samorządowy oraz przedstawiciel Akcji Katolickiej przy Kolegiate Kolbuszowskiej. Radny Rady Powiatu I kadencji, wiceprzewodniczący rady II i III kadencji. Przedsiębiorca.

Wiceprzewodniczący Rady Powiatu Marian Hopek. Zamieszkały w Dzikowcu. Wykształcenie średnie. Pracuje w SPHP „SCH-Plug” w Kolbuszowej. Aktywny w swoim środowisku, działacz sportowy, druh OSP. Radny Rady Gminy Dzikowiec przez trzy kadencje – ostatnio Wiceprzewodniczący Rady.

Członek Zarządu Powiatu Ryszard Sukiennik. Sołtys wsi Trzęsówka od 14 lat. Radny od IV kadencji Gminy Cmolas, założyciel i wieloletni Prezes Klubu Sportowego Wigor Trzęsówka, Przewodniczący Rady Rodziców w SP w Trzęsówce, założyciel UKS Trzęsówka.

Członek Zarządu Powiatu Józef Prymon. Z wykształcenia ekonomista. Pracuje jako główny księgowy w Zakładzie Usług Komunalnych w Niwiskach. W latach 1994 – 1998 był radnym Rady Gminy w Niwiskach. Radny Rady Powiatu III Kadencji.

Członek Zarządu Powiatu Henryk Wojdyło. Mieszkaniec Dzikowca, wykształcenie średnie. Pracownik Urzędu Gminy w Dzikowcu, pełniący funkcję inspektora do spraw gospodarki nieruchomościami i utrzymania dróg.

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

Złoty Krzyż Zasługi za działalność na rzecz społeczności lokalnej dla Starosty Kolbuszowskiego Józefa Kardysia.

30 listopada, w sali kolumnowej Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego, odbyła się uroczystość wręczenia odznaczeń państwowych: Krzyży Kawalerskich Orderu Odrodzenia Polski, Krzyża i Oficerskiego Orderu Odrodzenia Polski, Medalii za Długoletnią Służbę, Medalii za Ofiarność i Odwagę, Krzyży i Zasług i Krzyży Zasługi za Dzielność.

Z ręk wojewody Małgorzaty Chomycz odznaczenie nadane przez Prezydenta RP odebrał Starosta Kolbuszowski.

Złoty Krzyż Zasługi jest odznaczeniem, nadanym na podstawie art. 138 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o orderach i odznaczeniach, postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej.

Z rąk wojewody Małgorzaty Chomycz odznaczenia nadane przez Prezydenta RP odebrał Starosta Kolbuszowski. Fot. A. Jarosz

KOLBUSZOWSKIE OBCHODY ROCZNICY STANU WOJENNEGO

W niedzielę, 12 grudnia br., minęła 29. rocznica wprowadzenia stanu wojennego przez władze PRL. Jej obchody najbardziej uroczysty charakter miały w Kolegiacie Kolbuszowskiej a następnie dnia 13 grudnia w Parafii p.w. Św. Brata Alberta.

O godz. 17:00 w Kolegiacie Kolbuszowskiej p.w. Wszystkich wiarygodnych odprawiona została Msza święta w intencji ofiar stanu wojennego i Ojczyzny, której

przewodniczył Proboszcz Lucjan Szumierz.

Po nabożeństwie przedstawiciele władz samorządowych, poszczególne dele-

gacje złożyli wiązanki kwiatów pod pomnikiem Błogosławionego księdza Jerzego Popiełuszki i Sługi Bożego Jana Pawła II.

Przedstawiciele władz samorządowych na czele ze Starostą Kolbuszowskim Józefem Kardysiem składają kwiaty pod pomnikiem Błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki.

Stan wojenny został wprowadzony 13 grudnia 1981 r. na terenie całej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na mocy uchwały Rady Państwa z dnia 12 grudnia 1981 r., podjętej na polecenie Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego. Oficjalnym powodem ogłoszenia stanu wojennego była pogarszająca się sytuacja gospodarcza kraju, której przejawami były m.in. brak zaopatrzenia w sklepach i reglamentacja (od kwietnia do października 1981 ponownie objęto systemem tzw. kartek tylko cennych wiele istotnych towarów np. mięso, masło, tłuszcze, mąka, ryby, mleko dla niemowląt, itd.) oraz zagrożenie bezpieczeństwa energetycznego w kraju, wobec zbliżającej się zimy. Stan wojenny został zawieszony 31 grudnia 1982 r., a zniesiono go 22 lipca 1983 r.

**INFORMACJE
POWIATOWE**

POMIĘĆ • JAROSZ • KOLONIKI

Osoba do kontaktu: Anna Jarosz
Wydział Promocji i Kultury Powiatu
Kolbuszowskiego tel. (17) 22 75 833
e-mail: informacje@kolbuszowski.pl

Kulinaria

BOŻE NARODZENIE W ZGODZIE Z TRADYCJĄ

Mało jest chwil w roku, na które tak czekamy, które przywołują najwięcej radosnych wspomnień z dzieciństwa, młodości. Święta Bożego Narodzenia były i są nadal obchodzone bardzo uroczyście, rodzinnie. Celebруем je z niezmiennym upodobaniem, bez względu na wiarę jaką wyznajemy.

W mniejszym lub w większym stopniu staramy się podtrzymywać niektóre tradycje, bo to one wprowadzają w nasze życie ład i porządek, a przede wszystkim radość pomieszaną z przyjemnością oczekiwania na to, co się powtarza każdego roku, ale jest inne, dlatego zmieniają się nasze relacje w rodzinie, w społeczności. Kiedy nowy pojawia się, kto odchodzi. Kiedy w wigilijny wieczór na niebie zabłyśnie pierwsza gwiazdka, łamiemy się opłatkiem – symbolem pojednania – i składamy sobie wzajemnie najlepsze życzenia. Cieszymy się z tego, że jesteśmy razem, bardziej sobie bliscy i drożsi niż to na co dzień okazujemy. Zasiadamy przy pięknie nakrytym białym obrusem stołu, gdzie pośrodku ustawiona wigilijna wieczonek płonie żywym ogniem, za stołem obok sianko rozkłada aromat słonecznego lata. Głodni, po całym dniu postu, zjadamy się takimi samymi potrawami, jakie bywały w wieczerze wigilijnej u rodziców, a przede wszystkim u naszych dziadków.

W ten sposób pragniemy, aby nasze dzieci, brat i wnuki wyniosły z rodzinnego domu obraz tych wieczerz, ich magiczną atmosferę. Takie bowiem wspomnienia pozostają na całe życie, utwierdzają w nas poczucie bliskości i bezpieczeństwa.

Bo onarodzeniowy nastrój najwcześniej czuje się w kuchni. Wówczas robi się aromatycznie, kolorowo, widać tętno. Zapach przygotowania to czas oczekiwania na coś, co podporządkowane jest tradycyjnym obyczajom. Niejedna pani domu szuka się do wieczerzy, wyszukuje, zdobywa, poznaje chętnie nowe przepisy na potrawy i wypieki wigilijne. Jednak najczęściej w czasie Bożego Narodzenia przygotowuje się i przyrządzane są specjalnie wigilijne i wigilijne, tradycyjne w naszym kraju, w naszym regionie, w naszej rodzinie. Stąd niezmiennie na naszym wigilijnym czy wigilijnym stole królują potrawy i wypieki, jakie przygotowywały nasze babcie, mamy, ciocie od dawien dawna.

W lasowiackim regionie wigilijne potrawy przygotowywano z tego, co urosło w polu, w lesie, w sadzie, w ogrodzie i w wodzie. Całodzienny wigilijny post nie był podyktowany umartwianiem się, ale oczekiwaniem na coś, co podczas postu smakuje inaczej. Te smaki nosimy

w sobie przez cały rok i co rok oczekujemy na nie na nowo. Potrawy wigilijne mają wyjątkowy smak. Wszak inaczej smakuj nam na co dzień te same dania, które są przecież powszechnie w naszej kuchni, a inaczej w polu. Spowodowane jest to na pewno nastrojem w takich chwilach, jakimi są w te Boże Narodzenie.

W różnych regionach naszego kraju, w jadłospisach wieczerzy wigilijnej – u nas zwanej po prostu wigilią, postnikiem – podawane jest zwyczajowo dwanaście potraw. Zgodnie z tradycją, jadło w te wyjątkowe wieczerze winno być postne – tak bowiem nakazuje polski obyczaj.

**Życzę wszystkim czytelnikom
i redakcji**

**„Ziemi Kolbuszowskiej”
Niech w ten wigilijny wieczór
opłatek i staropolska kolęda
połączą nasze myśli i serca,
a uśmiech niech towarzyszy
wszystkim dniom
Nowego Roku 2011.**

JANINA OLSZOWY

**Tradycyjny groch z kapustą
- „z pola”**

20 dag nietuskanego grochu, ½ kg kapusty kiszzonej, 5 łyżek oleju, 1 liść laurowy, 3 ziarenka zieleni angielskiej, sól, pieprz, cukier do smaku.

24 godziny przed wigilią wysypać opłukany groch do garnka i zalać zimną wodą. Następnego dnia groch przecedzić i zalać nową letnią wodą, gotować do miękkości ok. 1 godz. na małym ogniu. Kapustę zalać letnią wodą, dodać liść laurowy i zieleni angielskiej oraz olej i ugotować do miękkości, dolewać według potrzeby wody, aby kapusta się nie przypaliła.

Ugotowaną kapustę doprawić do smaku pieprzem, cukrem, następnie połączyć z ugotowanym grochem. Wymieszać. Podawać na gorąco jako dodatek do pozostałych wigilijnych potraw.

**Karp faszerowany kaszą gryczaną -
„z wody i pola”**

1 karp o wadze ok. 1 kg, 1 cebula, 1 łyżka maśła, 2 łyżki suszonych urawin, 10 dag

Janina Olszowy

ugotowanej na sypko kaszy gryczanej, 1 łyżeczka rozrartego tymianku, 4 łyżki oleju, sól, pieprz do smaku.

Karpia oczyścić, oskrobać z łusek. Rozciąć brzuch, wypatroszyć i starannie wypłukać. Odciąć płetwy, ogon i łeb, posolić i obsypać pieprzem na zewnątrz i od róbki. Odstawić w chłodne miejsce (do lodówki) na całą noc. Cebulę obrać, drobno posiekać w kostki i podsmażyć na małym ogniu do miękkości. Urawiny wypłukać, sparzyć wrzątkiem i wymieszać z ugotowaną kaszą oraz cebulą. Przygotowanym farszem wypełnić rybę, zeszywać lub pospinać wykałaczkami. Następnie posypać karpia tymiankiem, skropić olejem, zawinąć w folię i piec w temp. 200°C ok. 30 – 40 min.

**Wigilijny barszcz czerwony na zakwasie, podawany z uszkami
lub fasolą „z pola”**

Zakwas: 2 kg buraków wiktłowych, 1 główka czosnku, 1 łyżka cukru, skórka lub piłka z suchego razowego chleba.

Zakwas przygotować na tydzień przed wigilią. Buraki wyszorować, cienutko obrać, pokroić w talarki lub zetrzeć na tarce o dużych oczkach, przełożyć do słoja, zalać ciepłą (letnią), przegotowaną wodą, na wierzchu położyć skórki chleba. Słój obwiązać podwójnie złożoną gazą i postawić w ciepłym miejscu. Po dwóch dniach dodać cukier, obrany i pokrojony czosnek i odstawić w chłodne miejsce. Po pięciu dniach zlać zakwas do słoików lub butelek, po uprzednim usunięciu pianki, która utworzyła się na powierzchni zakwasu.

Wywar z warzyw (2 marchewki, 1 pietruszka, 1 nieduży seler, 1 cebula), ½ kg buraków, 1 liść laurowy, 2 – 3 ziarenka zieleni angielskiej, 5 ziarenek pieprzu, 1 szklanka wywaru z ugotowanych grzybów.

Ugotować esencjonalny wywar z warzyw z dodatkiem liścia laurowego, pieprzu i zieleni angielskiej. Buraki wyszorować, starannie opłukać, nie obrać, pokroić w plastry i ugotować na półmiękko. Zalać

wywarem z włoszczyzny, wywarem z gotowanych grzybów i zagotowa. Doda 2 szklanki zakwasu buraczanego, podgrzewa pilnując by barszcz się nie zagotował. Doprawi do smaku sol, cukrem i pieprzem, rozartym czosnkiem. Je eli barszcz trzeba dokwasi, to dokwasza się sokiem z cytryny lub ewentualnie kwasem cytrynowym (nigdy octem). Podawa z uszkami nadziewanymi farszem grzybowym lub fasol.

Uszka z grzybami „z lasu”

10 dag suszonych grzybów, 1 cebula, 1 jajko, 1 łyka masła, ewentualnie bułka tarta lub zmielone orzechy, sól, pieprz do smaku.

Ciasto: 1 szklanka maki, 1 jajko, 1 łyeczka masła lub 1 łyka oleju.

Grzyby umyć i namoczyć w przegotowanej wodzie i odstawić (najlepiej na noc). Następnie gotować w tej wodzie, w której się moczyły (ok. 30 min.), odcedzić (wywar wykorzystać do barszczu).

Grzybki zmielić lub drobniutko posiekać. Cebulę obrać, drobno pokroić i przesmażyć na maśle na złoty kolor. Dodać do masy z grzybów cebulkę, jajko, dokładnie wymieszać, doprawić do smaku solą i pieprzem. Je eli masa jest zbyt rzadka dodać bułkę tartą lub zmielone orzechy laskowe lub włoskie.

Przygotować ciasto (najlepiej w misce). Makę wymieszać z jajkiem, szczyptą soli, masłem lub olejem. Dodać niewielką ilość ciepłej wody, zagnieć niezbyt twarde ciasto. Rozwałkować ciasto na stolnicy oprószonej maki. Kieliszkiem wykroić kółeczka, na każde połowę łyeczki farszu. Składać na pół i dokładnie zlepić, a następnie połowę czy dwa razy ze sobą. Uszka można robić również z 4 cm kwadracików. Gotowe uszka wrzucić do solonego wrzątku z dodatkiem 1 łyki oleju. Gotować 5 min., gdy wypłyną wyjątkowo cędzaków. Podawać z barszczem.

Barszcz biały na wywarze z grzybów „z pola i lasu”

Kilka dni przed wiatami zalać ciepłą wodą 1 szklankę razowej maki, wymieszać, dodać czosnek i skórki razowego suchego chleba. Słój przykryć gazem i odstawić w ciepłe miejsce.

Ugotować wywar z warzyw i kilku suszonych grzybków, precedzić, 3 szklanki zakwasu z makią rozprowadzić wrzątkiem wywarem. Doprawić czosnkiem i solą. Podawać z ziemniakami wymieszanymi ze smażoną cebulką.

Barszcz wigilijny lasowiacki gotowany jest na wywarze z grzybów i podawany z posiekanymi grzybami i ziemniakami z wody.

Pierogi z farszem śliwkowo – orzechowym - „z sadu, z pola i z ogrodu”,

1 kieliszek liwownicy lub innej nalewki, ½ kg liwek suszonych bez pestek (najlepsze kalifornijskie), ½ szklanki drobno posiekanych orzechów laskowych i ¼ szklanki zmielonych orzechów włoskich, 2 łyki miodu.

Na ciasto: 35 dag maki, 1 jajko, 1 łyka oleju lub masła.

Sos: ½ szklanki mietany, 1 łyeczka maki (ewentualnie cynamon).

Liwki namoczyć w wodzie zmieszanej z niewielką ilością wody co najmniej 3 godziny, następnie oszukać na sitku (płyn zachować). Orzechy drobniutko posiekać, zmielić i wymieszać z miodem. Farszować masą orzechową oszukać liwki. Ciasto: Makę przesiać do miski i wymieszać ze szczyptą soli, następnie zaparzyć 1/3 szklanki wrzątku, wymieszać, dodać jajko i ½ szklanki ciepłej wody wymieszanej z olejem. Zagnieć ciasto. Uformować kulę, zawinąć w ciek. Ciasto cienko rozwałkować na stolnicy oprószonej maki. Szklanką wycinać kółka, układać na nich po jednej nafaszerowanej liwce i starannie zlepić formując pierogi. Zagotować dużą ilość wody, posolić, dodać 1 łyka oleju. Pierogi wkładać partiami, wymyć jak wypłyną.

Przygotować sos: mietanę połowę czy z płynem, w którym moczyły się liwki. Wymieszać z 1 łyeczka maki, zagotować, można doprawić wg uznania cynamonem. Sosem polać pierogi.

Gołąbki nadziewane kaszą gryczaną z tartymi ziemniakami w sosie grzybowym „z pola i z lasu”

1 główka białej kapusty (ok. 1,5 kg), 1 kg ziemniaków, 5 cebul, 2 bułki czerstwe, 2 łyki oleju, 1 szklanka kaszy gryczanej, sól, pieprz, 10 sztuk suszonych grzybków.

Sos: 2 cebule, 1 szklanka mietany, 1 - 2 łyki oleju, ½ szklanki wywaru z grzybów.

Z kapusty wykroić głębię, po czym włożyć główki kapusty do wrzącej wody i obgotować, wyjmując sukcesywnie obgotowane liście, których grube nerwy liściowe odciąć lub zmiażdżyć tłuczkiem. Ziemniaki zetrzeć na tarce o drobnych otworach (nie odciska soku). Na tarce o dużych oczkach zetrzeć 2 cebule, a pozostałe cebule drobniutko posiekać i usmażyć na tłuszczu; dodać ugotowane, pokrojone grzybki. Dodać namoczone i odciągnięte bułki. Kaszę przelać wrzątkiem, oszukać i zmielić w maszynce do miśsa wraz z niewykorzystanymi rodkowymi liśćmi z kapusty. Wszystkie składniki wymieszać, doprawić do smaku solą, pieprzem (nadzienie jest dosyć rzadkie, ale podczas zapiekania gołąbków płyn zostanie wchłonięty

przez kaszę). Farsz nałożyć na liście, zawinąć formując gołąbki. Układać ciasno w rondlu, zalać szklanką wrzącej wody i dusić na wolnym ogniu lub w piekarniku. Gdy gołąbki będą miękkie przyrządzić sos. Cebulę posiekać i zrumienić na tłuszczu, dodać mietan wymieszany z wywarem z grzybów, doprawić do smaku solą i cukrem. Cięgieł mieszać doprowadzić do wrzenia i zestawić z ognia. Gołąbki wyłożyć na półmisek i polać sosem.

Karp w cieście „z wody i z pola”

1 kg karpia, 2 cebule, 10 dag orzechów włoskich, pół szklanki oleju, 3 szklanki maki, 2 łyki posiekanej natki pietruszki, pieprz i sól do smaku.

Oczyszczony i sprawniony ryb umyć, osuszyć ręcznikiem papierowym lub cieką i nadziać przygotowanym farszem z drobniutko pokrojonej i lekko przesmażonej na tłuszczu cebuli, zmielonych lub posiekanych orzechów, zielonej pietruszki, doprawionym solą i pieprzem. Po nafaszerowaniu karpia zaszyć i posolić.

Zmielić szczyptę soli i zimnej wody (½ szklanki) zagnieć ciasto, rozwałkować, skropić olejem, na rozwałkowanym placku ułożyć rybę, zawinąć i uformować kształt karpia, podkreślić na cieście zarys głowy, ogona, łusek i skrzel. Posmarować z wierzchu olejem, przełożyć do wysmarowanej tłuszczem blachy i piec w temp. 200°C ok. 30 min., sprawdzając by ciasto się nie przypaliło. Podawać na gorąco.

Piernik z marchwi „z pola”

1/2 kg maki, 40 dag marchwi, 4 jajka, pół kostki masła lub margaryny, 20 dag cukru, 1 opakowanie przyprawy do piernika, 2 łyki cukierniczej proszku do pieczenia, papier do wyłożenia formy do pieczenia.

1 łyka cukru zrumienić na karmel i rozpuścić w dwóch łykach wody. Oczyszczoną marchew zetrzeć na tarce z drobnymi oczkami, masło utrzeć z cukrem i ołtkami. Do utartej masy dodawać na przemian makę z utartą marchwią, w dalszym ciągu ucierając. Pod koniec dodać karmel, przygotować do pierników i proszek do pieczenia, a następnie ubić na sztywno pianę z białek i wówczas już ciasto delikatnie wymieszać. Przełożyć do formy wyłożonej papierem do pieczenia, wstawić do piekarnika nagrzanego do 180°C i piec ok. 50 - 60 min. Ciasto przed wstawieniem do piekarnika można posypać posiekanymi orzechami.

Wigilijny przekładaniec z fasoli „Jaś” „z pola”

8 jaj, 25 dag cukru pudru, 20 dag fasoli „Jaś”, olejek migdałowy, 5 dag tartej

bułki, 20 dag d emu urawinowego, 10 dag suszonej urawiny, polewa cytrynowa.

Fasol ugotowa na półtwardo, obra ze skórki i przetrze przez niezbyt g ste sito perlonowe (wzgl dnie zetrze na tarce o małych oczkach). ółtka utrze z cukrem wymiesza z rozdrobnion fasol , a nast pnie delikatnie wymiesza z tart bułk , białkami ubitymi na sztywno oraz olejkiem migdałowym. Nast pnie mas przeło y do formy wyło onej papierem do pieczenia i piec w temp. 180° C ok. 40 min.

Po przestudzeniu ciasto przekroi , posmarowa urawinowym d emem. Wierzch polukrowa i posypa ususzonymi urawinami.

Piernikowe serduszka „z pola”

1 szklanka miodu, 25 dag m ki pszennej, 2 ty ki smalcu lub masła, 4 ty ki mleka, 1

małe opakowanie proszku do pieczenia, 1 ty ka przyprawy do pierników, sok i skórka otarta z połowy cytryny.

Miód z tłuszczem podgrza , ale nie gotowa . Po ostudzeniu doda m k zmieszana z proszkiem do pieczenia i przypraw do pierników, mleko, sok i otart skórka z cytryny, posoli . Ciasto starannie wyrobi i zostawi w chłodnym miejscu na noc. Na drugi dzie ciasto, na podsypanej lekko m k stolnicy, rozwałkowa na grubo pół centymetra i wykrawa foremk serduszka. Piec ok 15 – 20 min. w rednio nagrzanym piekarniku w temp. 180° C. Po wyj ciu z piekarnika mo na je posmarowa lukrem cytrynowym lub czekoladowym.

Znakomity piernik świąteczno – noworoczny, bardzo łatwy w przyrządzeniu „z pola”

70 dag m ki pszennej, 10 dag m ki ziem-

niaczanej, 11/2 szklanki miodu (mo e by pół na pół sztuczny z prawdziwym), 1 szklanka cukru, po 15 dag masła i smalcu, 6 jajek, półtorej szklanki mietany, 2 ty eczki sody, 1 opakowanie przyprawy do pierników (ewentualnie bakalie wg uznania).

ółtka utrze z miodem i cukrem, doda roztopiony letni tłuszcz oraz przypraw do pierników, ci gle mieszaj c wla mietan , wsypa przesian i ogrzan m k , uprzednio wymieszana z sod . Nast pnie doda ubit na sztywno pian z białek i delikatnie wymiesza . Przeło y do formy wyło onej papierem do pieczenia. Piec ok. 1 godz. w temp. 180° C. Po wyj ciu z formy jeszcze ciepły piernik mo na posmarowa lukrem. Gdy piernik ostygnie nale y owin go czyst ciecerczk i odstawi najmniej na dwa trzy dni aby „dojrzał” i zwilgotniał.

Historia

Z dziejów ruchu ludowego

WRZENIE I STRAJKI CHŁOPSKIE

Na początku lat trzydziestych XX wieku nastąpiła radykalizacja ruchu ludowego w naszym kraju. Miało to związek nie tylko z faszyczacją wielu krajów Europy, ale także z trudną sytuacją ekonomiczną, powstałą po wielkim światowym kryzysie gospodarczym. W Kolbuszowej były organizowane liczne demonstracje i wiece ludowe. Licznie zgromadzeni chłopci krzyczeli i rzucali hasła: „precz z sanacją”, „władza dla ludu”, „władza, oświata i ziemia dla nas”. Liczne delegacje chłopskie z naszego terenu zasilaly wielkie manifestacje o charakterze antyrządowym organizowane w Kozodrzy, Nockowej i Raclawicach.

W latach 1933-1934 przez tereny powiatu kolbuszowskiego i powiatów o cionych przeszła fala strajków chłopskich „lennych”. Brała w nich udział tak e młodzie zrzyszona w ZMW RP „Wici”. Wystawiano liczne pikiety w lasach nale ycych do wla cicieli ziemskich (J. Pasek Błotnicki z Dzikowca, Jerzy hr. Tyszkiewicz z Weryni) w wierzowie, Turzy, Lipnicy, Hucisku i Woli Rani owskiej. Były okresy, e drogi do miasta Kolbuszowej były obstawione i nieprzejezdne. Były przypadki pojawiania si łamistrajków. Ludzi takich karano poprzez niszczenie dyszli i łamanie kół u wozu itp.

Uroczystości jubileuszowe i patriotyczne

Ludno Niwisk, która jeszcze w okresie galicyjskim zwi zała si z ruchem ludowym, pozostała przy jego ideologii równie w wolnej Polsce. Przy czym z kilku istniejących stronnictw chłopskich mieszkańcy Niwisk wybrali przede wszystkim PSL „Piast”. Po 1931 r. stali si członkami SL. Jego koła i koła ZMW RP „Wici” powstawały tak e tutaj i w siednich wioskach.

24 kwietnia 1934 r. w Niwiskich zainicjowano zbieranie składek na sztandar dla Koła SL. Z zebranych rodków społeczno lokalna ufundowała sztandar, którego po wi cenie odbyło si 15 sierpnia 1934 r. w domu Józefa Grabca. W uroczysto ci tej wzi ło udział dziesi tki ludowców z całego powiatu. W zwi zku z tym, e ta uroczysto była nielegalna, gdy kolbuszowskie Starostwo odmówiło wydania zezwolenia, przesłuchania na policji odbywały si ju nast pnego dnia. Wielu działaczy – ludowców zostało ukaranych, np. Czesław Borowiec z Komorowa zapłacił 20 zł – za ostre przemówienie, Józef Ziomek z Niwisk – 25 zł.

Mimo tego w nast pnych latach poparli ide strajku chłopskiego i uczestniczyli w nim. Ówczesny dziedzic Niwisk dr Jan Hupka, pełni cy funkcję w samorządzie powiatowym w Kolbuszowej, był przeciwny udziałowi tutejszych ludowców w ruchach społecznych, szczególnie w wielkim strajku od tzw. „wi tego Czynu Chłopskiego” – 15 sierpnia 1937 r. w Kolbuszowej (bojkot targów, starcie z policj – 21 sierpnia czy zebranie ludowców w Turzy).

Marian Piórek

W Cmolasie odbył si wiec w obecności rodziny Tokarzów, przy drodze do Mechowca. Na drabiniastym wozie przybył od Kolbuszowej serdecznie witany Wincenty Witos. Mimo próby rozbicia przez kolbuszowsk policj , uroczysto ta zako czyła si dla ludowców pełnym sukcesem.

W pocz tkach 1937 roku, z inicjatywy prezesa Zarz du Powiatowego SL w Kolbuszowej Stefana Olszowego, odbyła si w Mielcu narada prezesów Stronnictwa Ludowego z powiatów Małopolski. Podj to uchwał wzywaj c władze centralne partii do rozpoczęcia strajku rolnego w 1937 roku.

W Kolbuszowej, na rynku, odbył si wiec, w czasie którego Stefan Olszowy ogłosił powszechny strajk rolny w ci gu 14 dni. Celem jego było wykazanie siły, jedno ci i solidarno ci szerokich mas chłopskich. W wiecu uczestniczyło ponad 5 tys. chłopów i młodzie y „wiciowej”. Przemawiali m.in. Franciszek Saj z Wólki Nied wiedzkiej, Tomasz Wi cek z Raniowa i Czesław Borowiec z Komorowa.

dano od władz pa stwowych amnestii i wypuszczenia wi niów politycznych,

powrotu W. Witosy do kraju, ziemi dla chłopów, sprawiedliwi ci. Uczestnicy wiecu mieli zielone kokardki na piersiach (koniczynki), a młodzie wiciowa nosiła stroje ludowe (lasowiackie i krakowskie). Wszystkim uczestnikom przygrywały miejscowe kapele.

Po powrocie działacze SL organizowali w swoich miejscowości zebrania członkowskie z udziałem swoich sympatyków w sprawie powołania komitetu i ustalenie miejsc pikiet strajkowych.

Nowosielce – 29 czerwca 1936 r.

W czasie manifestacji w Nowosielcach, 29 czerwca 1936 r., uchwalona została rezolucja, która miała być wręczona na wiecu w Nowosielcach E. Rydzowi-międlu. Zebrani poparli ją jednym głosem. Wywołano manifestację na cześć W. Witosy, wiciowców brzeskich, Stronnictwa Ludowego. Wznoszono także okrzyki „precz z sanacją!” – tak pisała w jednym z art. dr Maria E. Ogińska z Rzeszowa, Manifestacja(...).

„1. Wobec ostatniego wiadomości o wadze i doświadczeniach, zebrani na polach Grzeski (Grzeski) w dniu 29 czerwca 1936 r. członkowie SL stwierdzają, że zgodnie z uchwałami Kongresu, Rady Naczelnej oraz milio-nowej rzeszy chłopskiej, zebranej na wiecu Ludowym, nie opuścisz, ani nie wyprzesz emigrantów politycznych: Wincentego Witosy, Władysława Kiernika i Kazimierza Bagińskiego, którzy cierpią nie za swe czyny osobiste, lecz za działalność Stronnictwa, które współdziałało pod hasłem << obrony prawa i wolności >>.

2. Program SL, uchwalony w dniu 8 grudnia 1935 r., głosi, że SL na pierwszym planie stawia sprawę ugruntowania naszej państwowości przez zapewnienie Polsce bezpieczeństwa i siły na zewnątrz.

Zgodnie z tymi zasadami zebrani oświadczają, że SL gotowe jest poprzeć całą gorliwością wszystkie działania zmierzające do podniesienia obronności państwa, osłabionej między innymi wskutek niezgodnej z opinią i woli społeczeństwa polityki zagranicznej.

Równocześnie uważamy za potrzebne i nakazujemy stwierdzić, że pierwszym, zasadniczym warunkiem obronności państwa jest zwolnienie z państwowym szerokich rzesz mas ludowych przez przywrócenie im praw, odebranych przez obecny system rządzenia. Toteż chłopom daj:

a/ Konstytucji opartej na prawach demokratycznych,

b/ zmiany ordynacji wyborczej do sejmiku i senatu,

c/ rozwiązania obecnych izb ustawodawczych, dostatecznie skompromitowanych i o mieszanym, rozwiązania ciała samorządowych i przeprowadzenie no-

wych, uczciwych i bezstronnych wyborów na zasadach demokratycznych,

d/ zlikwidowania dotychczasowych praktyk administracyjnych, dzielących społeczeństwo na różne klasy,

e/ sprawiedliwego, tylko na prawie i sumieniu opartego wymiaru sprawiedliwości.

3. SL, które nie wyzbyło się i nie chce się wyzbyć troski o państwo, ostrzega, że monopolistyczne wzięcie spraw armii i obronności państwa z obozem sanacyjnym, czy jakimkolwiek innym ugrupowaniem politycznym wyrządzi niewyparzone szkody.

4. Osłabienie siły państwa na zewnątrz oraz jego powagi na zewnątrz, zwłaszcza przez budzące powszechne zgorznie demoralizację potwornego obozu sanacyjnego, narzuca jako najpilniejszą potrzebę państwa usunięcie rządu sanacyjnych, a ustalenie państwa przez rząd zaufania mas ludowych.

5. Zebrani przesyłają W. Witosowi i towarzyszący jak najserdeczniejsze pozdrowienia i zapewniają ich zarazem, że w walce o sprawiedliwość i prawo nie spocznie długo, dopóki nie wytworzy w Polsce takich warunków, które by im dały pełne zadanie i umożliwiły powrót i dalszą pracę na chwałę Ojczyzny i pożytek ludu.” (Patrz: W dwudziestolecie wielkiego strajku chłopskiego 1937-1957, pod red. J. Kowal, Warszawa 1957, s. 20 – 22; cyt. za M. E. Ogińską, Manifestacja (...), s. 66 – 67.)

Strajk rolny - powszechny

Począwszy od 15 sierpnia 1937 r. wszystkie drogi prowadzące do najbliższych miasteczek (Kolbuszowa, Sokołów, Majdan Królewski, Mielec Głogów Młp. i Rzeszów) zostały zablokowane przez całą dobę licznymi pikietami. Nie dopuszczano do dowożenia wszelkich produktów żywnościowych (rolnych) i wszelkich usług. Przed wjazdem do miasta Kolbuszowej stały pikiety w Zarbkach, Kolbuszowej Górnej, Kolbuszowej Dolnej, Bukowcu, Nowej Wsi i na drogach granicznych przy wyjeździe z powiatu. Bardzo rygorystycznie postępowano przy trasie Kolbuszowa – Sędziszów, gdy tutaj przewożono towary od najbliższej stacji kolejowej. Na wieś o możliwości interwencji policji jeszcze bardziej wzmocniono posterunki. Protestujący byli uzbrojeni w pałki, kamienie. W godzinach popołudniowych przyjechała policja wzywając do rozjeżdżenia się. Doszło nawet do kilku drastycznych epizodów: Stanisław Sajdak z Bukowca rozpiął koszulę i kazał strzelać; Michał Bajor z Brzeżówki położył się na drodze, a przy tym padały przekleństwa, okrzyki pod adresem organów państwa. W takiej sytuacji

policja wycofała się.

W następnym dniu do młyna i tartaku w Kolbuszowej przyjechała delegacja Powiatowego Komitetu Strajkowego w składzie: Andrzej Jadach, Piotr Korzpa – z Zarbek oraz z okolicznych wsi chłopci: Piotr Drożdż – prezes Koła SL z Bukowca i Adam Perlicki z Brzeżówki w celu przerwania pracy. Właściciel Orgiel wyraził zgodę. Podobnie uczyniono w Niwiskach i Turzy.

Strajkiem w powiecie kolbuszowskim kierowała trójka działaczy SL: Stefan Olszowy z Kosów, Michał Falandys z Trzebosi i Andrzej Jadach z Zarbek. Tymczasem siedzibą kierownictwa strajku była zagroda Piotra Korzpy w Zarbkach – Dubasie. Do kierownictwa przyłączył się także przewodniczący ZP RP „Wici” – Stanisław Kosiorowski. Stąd płynęły drogą kurierską rozkazy i meldunki na rowerach i koniach. Trzeba stwierdzić, że w tej całej akcji strajkowej chłopcy wykazali się rzeczywiście wielką dojrzałością polityczną i organizacyjną, nie mówiąc już o dyscyplinie w poszczególnych punktach oporu.

Ciekawostką jest to, że na odbytym zebraniu w dniu 17 sierpnia 1937 r. w Leszczach, w gospodarstwie Warunka, chciano się nawet przyłączyć do „Marszu z Witosem na Warszawę”, by obalić sanację.

Natomiast w Kolbuszowej Górnej 25 sierpnia tego roku odbyła się poufna narada z udziałem ok. 40 prezesów reprezentujących poszczególne koła Stronnictwa Ludowego i ZMW RP „Wici”, gdzie spodziewano się otrzymania nowych instrukcji od władz centralnych Stronnictwa. Niestety, przyszła decyzja o zakończeniu strajku.

Represje

Policja zatrzymała ogółem 100 osób zwiazanych ze strajkiem rolnym. Wielu z nich aresztowano na okres od 14 dni do sześciu miesięcy. Ukarano także grzywną w granicach 50 – 120 złotych. Poza tym odbyły się liczne rewizje, nałożono liczne mandaty karne, m.in. za złe zabezpieczenie studni na podwórku, czy brak odpowiedniego ustępu. Aresztowano m.in. Jana Łagodę, Jana Wilka, Andrzeja Jadacha, Annę i Władysława Chmielowców.

Dane zaczerpnięte z akt późniejszych procesów sądowych, wytoczonych członkom strajkowym z terenu Małopolski rodowej, rzucają charakterystyczne światło na skład socjalny tych ognisk strajkowych; np.: na wokandy Sędziszowskiego w Rzeszowie (Arch. Państwowe w Przemyślu) znalazły się sprawy odwoławcze od kar, wymierzonych na drodze administracyjnej przez starostwa.

Akta tych spraw odnoszą się do czterech powiatów: kolbuszowskiego (z 6 gmin), niemińskiego, rzeszowskiego i tarnobrzegińskiego. Z materiałów dotyczących powiatu kolbuszowskiego wynika, że w każdym z powiatów wyznaczono po dwóch gościach, którzy powiadamiali prezesów kół o zajęciach z policją i władzami.

W jednym z zachowanych dokumentów, tzw. doniesienia policyjnego z daty 3 września 1937 r. (w sprawie sadowej oskarżonego Drożdża), o przebiegu zebrania we wsi Bukowiec, gmina Kolbuszowa Górna (17 marca 1937 r.) czytamy: „O godz. 6-tej w Bukowcu (...) Drożdż urządził zebranie pod gołym niebem, w którym wzięło udział ok. 100 osób. Zebranie miało charakter propagandowy, by

nie przepuścić nikogo z towarami do miasta, ponieważ NKW SL ogłosił strajk rolny. (...) Drożdż zebrania na wezwanie nie rozwiązał i owiadczył, że adnej władzy nie uznaje, bo wykonuje polecenia NKW SL”.

Działacze

W okresie międzywojennym na terenie powiatu kolbuszowskiego było wielu oddanych i zaangażowanych działaczy ruchu ludowego i młodzieży. Wśród nich należało wymienić: Andrzeja Gawła i Józefa Filipowicza – prezesów kół z Widelki, Piotra Drożdżę z Bukowca, Władysława Skurka z Przedborza, Piotra Kluka i Józefa Ziomka z Niwiska, Andrzeja Ofiarę z Zapola, Marcina Urbana z Siedlanki,

Walentego Salacha z Kolbuszowej Górnej, Stanisława Piechotę z Przyłki, Stanisława Serafina, który w latach 1935 – 1939 był prezesem Koła SL w Dzikowcu.

Z wywiadu z Michałem Łagodą z Kolbuszowej: wynika, że głównym organizatorem i przywódcą strajku chłopskiego był prezes ZP SL Stefan Olszowy; aresztowania zaobjął: Olszowski Stefan, Łagoda Jana, Wilka Jana, Jadacha Antoniego, Witkowska Anna, Chmielowa Anna, Chmielowicza Władysława z gromad: Kosowy, Zarbki i Majdan; Jemioła Adama z Zapola i Drożdżę z Bukowca.

MARIAN PIÓREK

POLEMIKA

W listopadowym numerze Ziemi Kolbuszowskiej zamieściliśmy artykuł autorstwa znanego i cenionego historyka i regionalisty Wojciecha Mroczi pt.: W odpowiedzi na artykuły Barbary Żarkowskiej i Andrzeja Wesołowskiego opublikowane w „Korso Regionalnym”.

W dniu 26 listopada 2010 otrzymaliśmy e-mail od Pani Marleny Bogdan, redaktor naczelnej Tygodnika Korso Kolbuszowskie, który, na jej życzenie, publikujemy poniżej.

Tygodnik Korso Regionalne
ul. Obrońców Pokoju 20
36-100 Kolbuszowa

Kolbuszowa, 26 listopad, 2010 r.

**Barbara Szafraniec,
redaktor naczelna
miesięcznika „Ziemia Kolbuszowska”**

Zgodnie z artykułem 31 Prawa Prasowego oczekujemy opublikowania niniejszej odpowiedzi w październiku w numerze grudniowym.

Odpowiedź Tygodnika Korso Kolbuszowskie

W listopadowym wydaniu miesięcznika „Ziemia Kolbuszowska”, ukazał się tekst autorstwa Wojciecha Mroczi pt. „W odpowiedzi na artykuł Barbary Żarkowskiej i Andrzeja Wesołowskiego opublikowane w „Korso Regionalnym”. Tekst ten odnosi się do dwóch publikacji. Jedną z nich ukazała się na łamach naszego tygodnika przed rokiem. Druga dwa miesiące temu. W pierwszym artykule pt. „Impreza, która podzielił”, Wojciech Mrocza wypowiadał się jako autor omawianej w tekście publikacji. Drugi tekst, który opublikowali my na naszych łamach w nr 40, był odpowiedzią Andrzeja Wesołowskiego na tekst Wojciecha Mroczi. Pan Mrocza dostał od nas szansę wypowiedzenia i zamieszczenia swoich racji na łamach tygodnika Korso Kolbuszowskie, nie rozumiem więc skąd publikacja jego pretensji w „Ziemi Kolbuszowskiej” i to po roku od jednej z publikacji!

Zrozumiałabym cel publikacji gdyby ta wyjaśniała cokolwiek Czytelnikom. Niestety, tekst pana Mroczi jest jednostronny i przedstawia tylko jego zdanie. Jest więc zaprzeczeniem rzetelności, którą powinien kierować autor. Redakcja „Ziemi” nie pokwapiła się o poznanie zdania drugiej strony, pozwoliła sobie natomiast opublikować na swoich łamach tekst, swojego współpracownika, który wylewa w nim słowa na temat innego pisma. Obowiązkiem gazet jest przedstawienie dwóch stron każdej sprawy. Tutaj niestety zabrakło jednej z nich.

Pan Wojciech Mrocza miał szansę wypowiedzenia się na naszych łamach z czego skorzystał. Sam takiego prawa nas pozbawił. Podobnie jak redakcja „Ziemi Kolbuszowskiej”, która pozwoliła mu na opublikowanie tego tekstu. Według mnie jest to wprowadzenie Czytelnika w błąd oraz działanie w interesie konkretnej osoby, a nie dobra ogółu, czym miesięcznik społeczno – kulturalny powinien się kierować.

MARLENA BOGDAN,
REDAKTOR NACZELNA TYGODNIKA KORSO KOLBUSZOWSKIE

Przywołany w liście artykuł 31 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz.U. 1984 nr 5 poz. 24 z późn. zmianami) brzmi:

Art. 31. Na wniosek zainteresowanej osoby fizycznej, prawnej lub innej jednostki organizacyjnej redaktor naczelny redakcji właściwego dziennika lub czasopisma jest obowiązany opublikować bezpłatnie:

- 1) rzeczowe i odnoszące się do faktów sprostowanie wiadomości nieprawdziwej lub nieistej,
- 2) rzeczową odpowiedź na stwierdzenie zagrażające dobrom osobistym.

Redakcja ze zdziwieniem przyjęła powyższy list Pani Marleny Bogdan, redaktor naczelnej Tygodnika Korso Kolbuszowskie, która zarzuciła w nim nierzetelność naszego pisma, ponieważ jedyną informację („pretensję” jak napisała Pani redaktor), zawartą w artykule Wojciecha Mroczyki, odnoszącą się bezpośrednio do Tygodnika Korso Kolbuszowskie, był fakt, że z nie wyjaśnionych mu przyczyn nie zostały opublikowane jego dwa artykuły, przesłane wcześniej do redakcji Korso, a jedynie polemikę do przywołanych w jego tekście artykułów P. Markowskiej i P. Wesołowskiego – co jest informacją prawdziwą i istotną. Spodziewaliśmy się raczej reakcji w/w autorów opublikowanych przez Tygodnik Korso Kolbuszowskie artykułów, jako że raczej do nich skierowany był tekst P. Mroczyki, a nie do redakcji tygodnika. Uważamy również, że było to właściwie przedstawienie „zdania drugiej strony” – zdanie pierwszej strony zostało opublikowane wcześniej w przywołanych w tekście artykułach.

Natomiast „pozwolili my sobie” (jak to określiła P. Bogdan) zamieścić artykuł Pana Mroczyki, ponieważ uważamy, iż właściwie jako miesięcznik społeczno-kulturalny mamy prawo, a nawet obowiązek, publikować teksty polemiczne dotyczące historii miasta i regionu. I jako taki oczekujemy, że polemika będzie rzeczowa, poparta faktami, różdami, argumentami.

Jednakże, ponieważ bezpośrednio Pani Marlena Bogdan odniosła się do rzetelności i wartości zawartych merytorycznej opublikowanego przez nas tekstu, poprosiliśmy jego autora, Pana Wojciecha Mroczykę, o ustosunkowanie się do Jej listu. Poniżej jego odpowiedź.

ODPOWIEDŹ NA TEKST MARLENY BOGDAN

Pani Marlena Bogdan, redaktor naczelna „Tygodnika Korso Kolbuszowskie”, powołując się na Prawo prasowe, zażądała opublikowania swego pisma w grudniowym numerze „Ziemi Kolbuszowskiej”. Ciekawe dlaczego nie była taka pryncypialna i nie spowodowała, aby dwa moje teksty, ten z lipca 2009 r. i ten z października 2010 r., zostały opublikowane w kierowanej przez nią gazecie. Czy by w tym przypadku prawo prasowe nie obowiązywało? Twierdzę, że mój tekst jest zaprzeczeniem rzetelności i przedstawia tylko moje zdanie i nie wyjaśnia cokolwiek Czytelnikom. Na jakiej podstawie tak się dzieje, jeżeli w tym artykule są zaprezentowane dwie recenzje napisane przez historyków, pracowników naukowych, którzy w swoim dorobku mają wiele publikacji. Poza tym wystąpiłem w obronie dobrego imienia dr Kazimierza Skowrońskiego oraz przytoczyłem jeden z dowodów na niewiarygodność informacji przekazywanych opinii publicznej przez Andrzeja Wesołowskiego. Kto jest więc nierzetelny i wprowadza Czytelnika w błąd. Chyba nie ja, oddając swoją pracę pod okiem profesjonalistów. Nie tylko ja, ale przede wszystkim ks. dr Sławomir Zych i dr Jerzy Majka oczekiwali, że w/w recenzje zostaną udostępnione ogółowi. Co stało się na przeszkodzie, że z moimi wyjaśnieniami i wypowiedziami znawców danego zagadnienia nie mogli się zapoznać Czytelnicy? Pani Marlena Bogdan pisze w swym piśmie, że miałem możliwość wypowiedzenia się na łamach „Tygodnika Korso Kolbuszowskie”, ale z tego prawa nie skorzystałem. To dlaczego nie spowodowała, by mój tekst został w tej gazecie zamieszczony? Dlaczego nie udzieliła konkretnej odpowiedzi, podczas jednej z sesji Rady Powiatu, gdy zapytałem - co było powodem, że mój artykuł nie został opublikowany? To są fakty, z którymi stwierdzenie, że miałem szansę wypowiedzenia się w „Tygodniku Korso Kolbuszowskie” zupełnie się rozmyja.

Nie ma tu żadnego uzasadnienia w faktach stwierdzenie, że działanie redakcji „Ziemi Kolbuszowskiej”, która „o mieliła się” opublikować mój artykuł było w interesie konkretnej osoby, a nie służyło dobru ogółu. Właściwie takie działanie służy dobru ogółu, czyli Czytelnikom, bo dzięki temu mogli otrzymać wiarygodne informacje, poparte opiniami specjalistów, które z nadal nie znanych mi powodów nie zostały opublikowane przez „Tygodnik Korso Kolbuszowskie”.

Z poważaniem

WOJCIECH MROCZKA

Podróże

Europejskimi szlakami

NIEZWYKŁE OBLICZE STAMBUŁU – MIASTA TRADYCJI I NOWOCZESNOŚCI.

Turcja. Tak bliska i tak odległa, pełna sprzeczności, będąca pomostem między Europą i Azją. Kraj czterech mórz, pięknych plaż i dzikiej przyrody. Kolebka najważniejszych cywilizacji starożytności i skarbiec najważniejszych zabytków. To tu właśnie znajduje się najwspanialsze miasto – Sztambuł, przez Greków zwany Konstantynopolem. Rozciąga się nad brzegami Bosforu, łącząc te dwa odmienne kontynenty.

Zwiedzanie miasta rozpoczął my jadać głównych ulic w kierunku centrum. Zakorkowane drogi kilkunastomilionowej metropolii, niska kultura jazdy kierowców i temperatura powietrza typowa dla pełnego lata szybko dają nam się we znaki. Chwila odpoczynku w przyrodniczym parku i dalej podamy nad wschodnią zatokę zwaną Złotym Rogiem, nad którą znajdują się naj słynniejsze zabytki miasta – Hagia Sofia, Błękitny Meczet i pałac Topkapi.

Przed dotarciem do historycznego centrum zatrzymaliśmy się na Wielkim Bazarze, który uchodzi za największy kryty bazar na świecie. Poruszając się w wąskich uliczkami pełnymi straganów od razu widać, że handel uliczny to przede wszystkim cecha wschodnich kultur. Miałem okazję odwiedzić jeden z bazarów nocnych, który jest nie tylko miejscem zakupów, ale miejscem spotkań okolicznych mieszkańców.

Kilka godzin przeznaczaliśmy na zwiedzanie najstarszej części miasta, ze wspomnianymi wcześniej zabytkami. Od czasu do czasu z megafonów dochodziła dziwnie brzmiąca muzyka. Były to nawoływania muezinów, zachęcających ludność do odwiedzenia meczetu. Wejście do meczetu w tym mieście było dla nas nie tylko zaspokojeniem własnej ciekawości, stanowiło także miejsce odpoczynku przed palącym słońcem, a zamoczenie stóp w zimnej wodzie było dodatkowym ukojeniem.

Islamska tradycja jest tu wszechobecna - przed wejściem do Błękitnego Meczetu.

Fragment miasta rozciągał się wzdłuż cieki Bosforu postanowiliśmy zwiedzić nocą. Wspaniałe oświetlenie szklanych biurowców dzielnicy finansowej podkreślało, że Sztambuł jest nowoczesną kosmopolityczną metropolią, gdzie życie toczy się w szybkim tempie. Następnego dnia udaliśmy się na południową promenadę wzdłuż Morza Marmara. Od centrum miasta do jego zachodnich granic pokonaliśmy odległość około stu kilometrów. Po drodze mijaliśmy kolejne blokowiska najnowszej dzielnicy mieszkaniowej Sztambułu – Toki. Dzięki tej inwestycji dawna stolica Turcji uwalnia się od najgęściej zabudowanej części miasta. Jest to realizacja programu rządowego, zmierzającego do zapewnienia wszystkim mieszkańcom metropolii możliwości zakupu taniego mieszkania.

Sztambuł jest największą metropolią w Europie, należy do największych miast świata. Biedne dzielnice są tu jednak rzadkością, nie widziałem tu typowych „slumsów” charakterystycznych dla wielomilionowych molochów. Na ulicach widać liczne

patrole policyjne i inne służby mundurowe, co niewątpliwie zwiększa poczucie bezpieczeństwa i zapewnia komfort licznym turystom.

Najbardziej zaskoczyła mnie bezgranicznie otwarta i różnorodna mieszkalność europejskiej części Turcji. Zwyczajnie mułmałskie kontrastują tu z nowoczesnością. Starsze pokolenie reprezentują w dużej części ortodoksi religijni, którzy bezwzględnie przestrzegają zasad islamu. Dotyczy to na przykład nie spożywania przez nich alkoholu, który jest powszechny w tureckich sklepach. Sam byłem świadkiem zabawnej sytuacji, kiedy zatrzymaliśmy się w wielopokoleniowej rodzinie na przedmieściach Sztambułu. Gospodarze ugościli nas regionalnym trunkiem. Co jakiś czas wszyscy byliśmy kontrolowani przez najstarszego członka rodziny, przed którym musieliśmy chować alkohol, gdy schodził z góry po skrzypkach schodach. W zamian popijaliśmy wymienioną herbatę podawaną na sposób turecki, w małych beczułkowatych szklankach.

Na zakończenie warto zadać pytanie: jaki jest naprawdę Sztambuł? Niewątpliwie miasto to różni się innymi prawami, nie sama Turcja. Uważam, że jest ono zbyt europejskie, aby było azjatyckie i jednocześnie nie zbyt egzotyczne, aby było europejskie...

PIOTR BUJAK

Nowoczesna dzielnica mieszkaniowa Sztambułu - obraz współczesnego miasta.

Przyroda

ŚWIĄTECZNE CHOINKI

Atmosfera Świąt Bożego Narodzenia to w ogromnej mierze zasługa dekoracji – choinki, świeczek, stroików i innych elementów, które wypełniają w tym czasie nasze domy i ich otoczenie. Świąta Bożego Narodzenia niebawem, dlatego warto już teraz zastanowić się nad kupnem choinki, która zagości w naszym domu.

Choinki mogą być różnego typu – żywe lub sztuczne. Które są chętniej kupowane? Odpowiedź na to pytanie nie jest łatwa, ponieważ co roku obserwujemy nierozstrzygniętą „wojnę” pomiędzy zwolennikami choinek z tworzywa sztucznego a miłośnikami żywych drzewek. Sztuczna choinka nie ma w sobie tyle uroku co prawdziwa, przywieziona prosto z lasu, którą można odbierać niemal wszystkimi zmysłami. Ale względu na praktyczne doświadczenia.

Co robić, by żywa choinka nie uschła zbyt szybko? Coraz popularniejszym zwyczajem jest kupowanie żywych choinek, posadzonych w doniczkach. Aby drzewko bezpiecznie przetrwało zimą, warto je podlewać i hartować, wystawiając je na jakiś czas na balkon. Należy pamiętać, by nie trzymało go blisko źródła ciepła. Wiosną można posadzić choinkę w ogrodzie czy przed domem. Dzięki temu za rok będzie można cieszyć się własnym, przydomowym drzewkiem.

Najbardziej popularnym drzewkiem doskonale nadaje się najpopularniejszy i niezbyt drogi wierzba pospolita. Wierzba to drzewo dobrze w Polsce znane ze względu na znaczną rolę w naszym krajobrazie. W lasach można ją łatwo spotkać w całej Polsce, chociaż na wielu obszarach występuje tylko dzięki człowiekowi - sadzonej przez leśników poza obszarem naturalnego zasięgu. W domach pojawia się co roku w roli choinki, czasem przegrywa w konkurencji z krewniakami - wierzba kłujca lub jodła.

Wierzba zazwyczaj osiąga wysokość 30-50 m i średnicę do 1 metra, czasem więcej. Pień jest prosty - wzrost na długo prowadzi przez całe życie rośliny ten sam pęczek szczytowy. To dlatego do samego wierzchołka wyraźnie widoczna jest główna oś pnia. Z tego samego powodu wierzba korona jest regularna, zwężająca się do wierzchołka. Gałęzie rosną poziomo lub łukowato, wyginając się ku górze.

Wierzba rośnie w młodości powoli, dzięki czemu tworzy tak efektowne, gęste „choinki”. Później przyspiesza, osiąga maksymalny wzrost w wieku ok. 20 do 60 lat. Jako drzewo dojrzałe rośnie zdrowo do około 200 lat po czym zaczyna zwykle padać ofiarą różnych chorób. Poza lasami występuje w domach w okresie zimowym,

a poza tym często w parkach, na cmentarzach i w ogrodach. Jego popularność w nasadzeniach ozdobnych spowodowana jest efektownym wyglądem, z naturalnie zielonymi wierzbami. Dodatkowym atutem jest dobre znoszenie przycinania oraz wielka liczba odmian ozdobnych. Jasne, elastyczne wierzbowe drewno jest doskonałym materiałem budowlanym, stosowane jest także do wyrobu gontów i mebli.

Wierzba to podstawa drewnianego przemysłu papierniczego - 70% wyrobów papierniczych na świecie produkowanych jest ze wierzby. Poza tym ze wierzbowego drewna wytwarza się pudła rezonansowe instrumentów muzycznych. Surowiec leczniczy stanowi: liść wierzba (Folium Piceae), pęd wierzba (Turio Piceae) i żywica wierzbowo (Resina Piceae). W igłach i gałęziach występuje olejki eteryczne, mające działanie wykrztusne (napary stosowane w chorobach dróg oddechowych) oraz dezynfekujące. Żywica używana do produkcji rozgrzewających plasterków i maści. Ze wierzbowego drewna wytwarza się wagi drzewny, stosowany także w lecznictwie.

Coraz bardziej cenione na choinki staje się także wierzba kłujca (popularnie zwana srebrną) i wierzba serbska.

Wierzba kłujca to ciemnozielone drzewo, dorastające do 30 m; rośnie szybko, po 10 latach osiąga 3-4 m wysokości. Pochodzi z gór Ameryki Północnej. Pokrój ma stożkowy, mocno zagęszczony, gałęzie wyrastają z pnia pod kątem prostym. Igły krótkie (2-3 cm długości), sztywne, kłujca, w kolorze niebieskoszarym (srebrzystym), poza pokrojem, stanowi podstawowy walor dekoracyjny rośliny. Wyrastają z pędu gęsto, pod kątem prostym. Szyszki zwisające z pędu są długie

(do 10 cm długości), cylindryczne, jasnobrązowe, często pokryte żywicą. Jest to drzewo odporne na mróz, suszę oraz zanieczyszczenia powietrza. Nadaje się do ogrodów i parków miejskich. Nadaje się również na szpalery i luźne wywłoty, doskonale znosi cięcie i formowanie. Wymaga stanowiska słonecznego (bardzo dobrze znosi zacienienie), gleby piaszczystej, lekko wilgotnej, ubogiej, odczyn kwaśny do obojętnej.

Wierzba serbska *Picea omorika* - jest drzewem o pokroju w kształcie kolumny, barwy ciemnozielonej, osiąga do 30 m wysokości, boczne gałęzie ma krótkie, łukowato wygięte, z podniesionymi wierzchołkami, nadaje się do nasadzeń pojedynczych, grupowych oraz na szpalery. Występuje w wielu odmianach ogrodowych.

Jeżeli chcemy aby nasze zimowe drzewko szczególnie długo utrzymywało igły - warto wybrać jodłę.

Jodła jest bardzo wysokim drzewem, osiąga wymiary 30-50 m, ale rośnie wolno, po 10 latach osiąga zaledwie 2-3 m. Posiada luźny, stożkowy pokrój. Pędy są sztywne i wzniesione ku górze, gałęzie obrotowe i igłami. Igły są ciemnozielone, a od spodu szare, zaokrąglone na

ko cach, w zwi zku z czym nie kluj . Korra drzewa jasna, gładka, srebrzysto-szara, dopiero u starych drzew si łuszczy. Szyszki umocowane s na gał ziach pionowo i po dojzeniu całkowicie rozpadaj si na drzewie (nie opadaj w cało ci na ziemi). Posiada gł boki system korzeniowy, dzi ki czemu jest odporna na silne wiatry. Jest te stosunkowo odporna na niskie temperatury, ale wiosenne przymroz-

ki mog j uszkadza . Jest wra liwa na zanieczyszczenia powietrza. Wymaga stanowiska półcienistego, a nawet zacienionego, gleby przepuszczalnej, wilgotnej, do yznej i próchniczej.

Drzewko bo onarodzeniowe dostarcza nam wielu emocji przy jego ubieraniu. O jego wygl dzie decyduje tradycja, panuj ca moda, nasze mo liwo ci finansowe. Najwa niejsze jest aby choinka podobała si całej rodzinie, warto wi c tak zorganizowa wi teczne przygotowania, aby wszyscy mogli uczestniczy w jej ubieraniu.

DOROTA I ROBERT
MARKUSIEWICZOWIE
SZKÓŁKA DRZEW I KRZEWÓW
KOLBUSZOWA, UL. ZIELONA 27

Zdrowie

STRACH PRZED ŻYCIEM ...CZYLI NERWICA LĘKOWA

Jakikolwiek objaw psychologiczny, świadczący o nieprzystosowaniu, może być przejawem nerwicy, o ile zostaną wykluczone organiczne przyczyny tego objawu, psychoza i osobowość psychotyczna. Wykluczenie depresji nie jest konieczne, ale po stwierdzeniu objawów nerwicowych niezbędne jest poszukiwanie objawów depresji, leżącej u podłoża nerwicy. Planując leczenie, zdecyduj co jest ważniejsze - nerwica lękowa czy depresja.

Objawy nerwicy lękowej:

Dr enie, uczucie zapadania, g sia skórka, kruczenie w brzuchu, hiperwentylacja (powoduj ca szum w uszach, t yczk , mrowienie ko czyn i bóle w klatce piersiowej), bóle głowy, pocenie si , kołatanie serca, słaby apetyt, nudno ci, wra enie przeszkody w gardle - nawet bez próby połknięcia, trudno ci z zasypianiem, niepokój ruchowy, nadmiernie skupianie uwagi na czynno ci narz dów ciała, natr tne myli i czynno ci. Dodatkowe objawy u dzieci: ssanie kciuka, obgryzanie paznokci, moczenie nocne, łapczywe jedzenie, j kanie.

Przyczyny:

- Stres (np. praca lub jej brak, hałas, wroga atmosfera w domu)
- Wydarzenia yciowe (szkoła, podj cie pracy, wyjazd z domu, zawieranie mał e -stwa, rodzenie dzieci, przej cie na emerytur , miertelna choroba)
- Teorie wewn trzpsychiczne (np. l k wyra a nadmiar energii psychicznej i reprezentuje tłumion wrogo lub sprzeczne pop dy). Zachowanie nerwicowe okre la si jako sposób na obni enie nadmiaru tej energii i, zgodnie z teori psychoanalizy jest ono bardziej prawdopodobne u osób, które nie przeszły normalnie przez oraln , analn i płciow faz rozwoju.

Opanowanie objawów

Potencjalnym sposobem na zmniejszenie l ku jest po prostu szczerza rozmowa z kim zaufanym, najlepiej z psychologiem, lekarzem. Jednym z celów podejcia psychoterapeutycznego jest spowodowanie u pacjenta wi kszej kontroli nad objawami nerwicy lub wi kszej tolerancji wobec tych e, je eli panowanie nad nimi jest niemo liwe. Do innych celów nale y wzbogacenie kontaktów pacjenta z inny-

mi lud mi umo liwiaj cych pomoc w rozwi zywanie jego aktualnych problemów. Potrzebna mo e by pomoc ze strony pracownika socjalnego. Rzadko istnieje konieczno podawania leków o działaniu przeciwl kowym; pomagaj one uzyska lepsze efekty podczas psychoterapii.

Trening relaksacyjny

Nale y nauczy si jak napina i rozlu nia poszczególne grupy mi ni ciała w okrelonej kolejno ci - np. rozpoczynaj c od palców nóg i posuwaj c si w gór ciała. Koncentracja na wiczeniu pozwala na obni enie l ku i napi cia mi niowego. wiczenia oddechowe (gł bokie oddechy) przynosz podobny efekt. Pacjent musi wiczy systematycznie i cz sto, zanim trening przyniesie spodziewane efekty. Pomocne mog by płyty czy nagrania z wskazówkami do wicze .

Hipnoza

Jest wysoce skuteczn metod obni aj c poziom l ku. Pocz tkowo terapeuta indu-

kuje stopniowo coraz gł bsze transe, u ywaj c takich technik jak: sterowana fantazja i koncentracja na ró nych doznaniach cielesnych (np. przy oddychaniu). Pó niej niektórzy pacjenci s zdolni do samoindukcji transów.

Leczeniem nerwicy l kowej zajmuj si psychiatrzy w Poradniach Zdrowia Psychicznego. Do Poradni tej mo na zgłasza si bez skierowania. Nale y przestrzega zasady u ywania leków przeciwl kowych przez okres nie dłu szy ni 6 do 8 tygodni. Dłu sze za ywanie tych leków mo e powodowa uzale nienie od nich. Dlatego warto korzysta z porady specjalisty.

JAROSŁAW RAGAN

**Wszystkim wyborcom, którzy oddali głos na
mnie w wyborach samorządowych składam
serdeczne podziękowanie za zaufanie
jakim obdarzyli moją osobę**

JAROSŁAW RAGAN

Sport

W ZDROWYM CIELE ZDROWY DUCH

23 listopada 2010r., w Zespole Szkół w Widelce, został zorganizowany VIII gminny turniej sportowy pn. „Raz, dwa, trzy - poćwicz Ty”. Wzięło w nim udział 72 uczniów z kl. II i III.

Do udziału w turnieju o nagrodę Dyrektora Zespołu Szkół w Widelce przystąpiło 6 szkół podstawowych - Kolbuszowa Górna, Werynia, Widelka, Kupno, Przedbórz i Zarbki.

Zawodnicy rywalizowali ze sobą w siedmiu konkurencjach przygotowanych przez organizatorów - Elbiet Branach, Ann Chudzik, Grażyn Cudo, Elbiet Fabiśk oraz Marzen Jagodziśk.

Drużyny oceniała komisja w składzie: Genowefa Frankiewicz - SP Kolbuszowa Górna, Danuta Michalska - SP Zarbki i Alicja Kret - SP Kupno.

Rywalizacja między drużynami była bardzo zacięta i dotyczyła m.in. koźłowania piłki slalomem, biegu w parach z balonikiem, gazetowej sztafety, pokonywania toru przeszkód, skakania przez skakankę.

Sportowym zmaganiom towarzyszył spory wysiłek i dobra zabawa.

Zwycięzcy tegorocznego turnieju została drużyna z Zarbki, II miejsce zdoby-

ła SP w Widelce, za brzo medale otrzymała drużyna z Kupna. Wyróżnienie i pamiątkowe medale otrzymali zawodnicy z Weryni, Kolbuszowej Górnej i Przedborza.

Wszystkim opiekunom i uczestnikom dyrekcja ZS w Widelce, wraz z organizatorami, składa podziękowania i życzy dalszych sportowych sukcesów.

GRAŻYNA CUDO

UCHWAŁA NR LXI/701/10

Rady Miejskiej w Kolbuszowej z dnia 12 listopada 2010 roku w sprawie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków

Na podstawie art. 18 ust. 1, pkt. 15, ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz.1591 z późn. zmianami) oraz art. 24, ust.1 i ust.6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (tekst jednolity z 2006r. Dz. U. Nr. 123, poz. 858) oraz rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 127 poz. 886)

Rada Miejska w Kolbuszowej postanawia:

§1 Zatwierdza taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określone poniżej:

taryfowe grupy odbiorców

Zaopatrzenie w wodę (W):

Grupa 1W

Odbiorcy usług rozliczani na podstawie wskazania wodomierza głównego lub wskazania wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej. Właściciele i zarządcy oraz posiadający inny tytuł prawny do nieruchomości, rozliczani za ilość dostarczonej wody ustalonej w oparciu o wskazania wodomierza głównego, wskazania wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej.

Grupa 2W

Odbiorcy usług rozliczani na podstawie przepisów dotyczących przeciwnych norm zużycia.

Właściciele i zarządcy oraz posiadający inny tytuł prawny do nieruchomości, rozliczani za ilość dostarczonej wody ustalonej na podstawie przepisów dotyczących przeciwnych norm zużycia.

Grupa 3W

Gospodarstwa domowe w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych oraz użytkownicy lokali użytkowych, usługowych i handlowych

Odbiorcy rozliczani za ilość zużytej wody ustalonej w oparciu o wskazania wo-

domierzy zainstalowanych w lokalach.

Grupa 4W

Gmina rozliczana za ilość wody pobranej ze źródeł ulicznych, zużytej do zasilenia fontann, zraszania publicznych ulic i publicznych terenów zielonych oraz przez jednostki straży pożarnej. Inni odbiorcy korzystający z wody pobranej z hydrantu.

Wg zasad wynikających z umowy zawartej w tym celu z gminą lub innym odbiorcą.

Odprowadzanie ścieków (K):

Grupa 1K

Gospodarstwa domowe rozliczane za ilość odprowadzanych ścieków na podstawie wskazania wodomierza głównego lub przepisów dotyczących przeciwnych norm zużycia

Właściciele, zarządcy budynków mieszkalnych rozliczani za ilość odprowadzanych ścieków określonych w oparciu o ilość zużytej wody, ustalonej na podstawie wskazania wodomierza głównego lub przepisów dotyczących przeciwnych norm zużycia

Grupa 2K

Pozostali odbiorcy usług rozliczani za ilość odprowadzanych cieków na podstawie wskaza urządzenia pomiarowego, wodomierza głównego lub przepisów dotyczących przeciwnych norm zużycia

Właściciele, zarządcy budynków niemieszkalnych, obiektów rozliczani za ilość odprowadzanych cieków określonych w oparciu o zużycie wody, ustalone na podstawie wskaza urządzenia pomiarowego, wodomierza głównego lub przepisów dotyczących przeciwnych norm zużycia

Grupa 3K

Gospodarstwa domowe w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych
Odbiorcy rozliczani za ilość odprowadzanych cieków określonych w oparciu o zużycie wody ustalone na pod-

stawie wskaza wodomierzy zainstalowanych w lokalach.

W tabeli 2: „Wysokość cen i stawek opłat za odprowadzanie cieków”, wiersz 1, 2, 3, „dopłata do ceny 3,72 zł” stanowi przychód zakładu z tytułu dopłaty dla wybranych grup taryfowych jak gmina przekazuje Zakładowi Wodno-Kanalizacyjnemu na podstawie art. 24, ust 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (tekst jednolity z 2006r. Dz. U. Nr 123, poz. 858) oraz art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104 (dotacja przedmiotowa).

§ 2 Taryfy określone w §1 mają zastosowanie do dostawy wody i odprowadzania cieków na terenie gminy Kolbuszowa dla odbiorców obsługiwanych przez

Zakład Wodno-Kanalizacyjny w Kolbuszowej w okresie od dnia 01 stycznia 2011r. do 31 grudnia 2011r.

§ 3 Wykonanie uchwały powierza się Dyrektorowi Zakładu Wodno-Kanalizacyjnego w Kolbuszowej.

§ 4 Traci moc uchwała Nr XLV/435/09 z dnia 27-11-2009r. Rady Miejskiej w Kolbuszowej w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie cieków.

§ 5 Zakład Wodno-Kanalizacyjny w Kolbuszowej ogłasza taryfy w miejscowej prasie w terminie do 7 dni od daty podjęcia niniejszej uchwały.

§ 6 Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

- wysokość cen i stawek opłat za dostarczoną wodę**tab. 1**

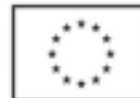
L.p.	Taryfowa grupa odbiorców	Wyszczególnienie	Cena/ stawka opłaty		Jednostka miary
			netto	z VAT	
0	1	2	3	4	5
1	Grupa 1W	cena za dostarczoną wodę stawka opłaty abonamentowej stawka opłaty abonamentowej za wodomierz odliczający	2,93 3,70 2,65	3,16 4,00 2,86	zł/m ³ zł/wodomierz/miesiąc zł/wodomierz/miesiąc (w okresie rozliczeniowym)
2	Grupa 2W	cena za dostarczoną wodę stawka opłaty abonamentowej	2,93 2,24	3,16 2,42	zł/m ³ zł/odbiorcę/miesiąc
3	Grupa 3W	cena za dostarczoną wodę stawka opłaty abonamentowej	2,93 2,65	3,16 2,86	zł/m ³ zł/wodomierz/miesiąc
4	Grupa 4W	cena za dostarczoną wodę	5,00	5,40	zł/m ³

- wysokość cen i stawek opłat za odprowadzone ścieki**tab. 2**

L.p.	Taryfowa grupa odbiorców	Wyszczególnienie	Cena / stawka opłaty		Jednostka miary
			Netto	Z VAT	
0	1	2	3	4	5
1	Grupa 1K	cena za odprowadzone ścieki stawka opłaty abonamentowej dopłata do ceny 3,72 zł	2,97 4,18 0,75	3,21 4,51 0,81	zł/m ³ zł/wodomierz/miesiąc zł/m ³
2	Grupa 2K	cena za odprowadzone ścieki stawka opłaty abonamentowej dopłata do ceny 3,72 zł	3,60 4,18 0,12	3,89 4,51 0,13	zł/m ³ zł/wodomierz/miesiąc zł/m ³
3	Grupa 3K	cena za odprowadzone ścieki stawka opłaty abonamentowej dopłata do ceny 3,72 zł	2,97 2,67 0,75	3,21 2,88 0,81	zł/m ³ zł/odbiorcę/miesiąc zł/m ³

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Stowarzyszenie Na Rzecz Rozwoju Powiatu Kolbuszowskiego „NIL” ZAPRASZA do wzięcia udziału w **BEZPŁATNYCH** szkoleniach realizowanych w ramach projektu:

„POSTAW NA SIEBIE – aktywizacja społeczno - zawodowa osób pozostających bez zatrudnienia z terenu powiatu Kolbuszowskiego”

Projekt skierowany do **osób młodych** (do 34 roku życia), **zameldowanych na terenie powiatu kolbuszowskiego**, zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy oraz spełniające jedno z podkryteriów:

- osoby o niskich lub zdezaktualizowanych kwalifikacjach
- osoby bez doświadczenia zawodowego (bądź z doświadczeniem do 1 roku)
- osoby długotrwale bezrobotne (czyli zarejestrowane w PUP Kolbuszowa powyżej 12 miesięcy w ostatnich 24 miesiącach)
- osoby korzystające ze środków pomocy społecznej
- osoby niepełnosprawne

W ramach projektu osoby zostaną objęte działaniami aktywizacyjnymi:

- aktywizacja społeczna w postaci Treningu Kompetencji Społecznej (czyli przygotowanie Uczestników do optymalnej ścieżki zawodowej uwzględniającej m.in. przekwalifikowanie, doskonalenie zawodowe, doświadczenie zawodowe oraz wyposażenie wszystkich uczestników projektu w umiejętności zwiększające poziom własnej aktywności).

- szkolenia:

- Operator sprzętu komputerowego z modulem ECDL oraz językiem angielskim
- Przedstawiciel handlowy z prawem jazdy kat. B
- Operator koparko – ładowarki
- Fryzjerka z elementami wizażu
- Kosmetyczka z elementami makijażu i stylizacji paznokci
- Operator obrabiarek sterowanych numerycznie CNC

Dodatkowo dla 15 osób z 50 Uczestników zostanie zorganizowane szkolenie w zakresie otwierania własnej działalności gospodarczej oraz uruchomione zostanie specjalistyczne doradztwo w zakresie uruchamiania i prowadzenia własnej firmy.

**Rekrutacja Uczestników przebiegać będzie w okresie
od 01.12.2010 do 31.01.2011 roku.**

Wszelkie informacje dotyczące projektu oraz zapisy przyjmowane będą w biurze projektu **Stowarzyszenia Na Rzecz Rozwoju Powiatu Kolbuszowskiego „NIL”** w Kolbuszowej przy ul. Jana Pawła II 8 oraz pod numerem telefonu 17 2271448 lub 17 2270258

Szanowni Państwo!

Niech czas Świąt Bożego Narodzenia upłynie w pogodnej, rodzinnej, serdecznej atmosferze w gronie najbliższych i przyjaciół, a w Nowym 2011 Roku spełnią się najszybsze marzenia i zawodowe plany.

Na okoliczność Świąt Bożego Narodzenia oraz nadchodzącego Nowego Roku wszystkim mieszkańcom obszaru LGD z gmin: Dzikowiec, Kolbuszowa, Majdan Królewski i Raniszów

życzą:

Zarząd Stowarzyszenia oraz pracownicy Biura LGD „Siedlisko”.

Wesołych Świąt Bożego Narodzenia i Szczęśliwego Nowego Roku 2011

życzy

Jednocześnie serdecznie dziękujemy

Wszystkim za wszelką pomoc i zaufanie okazane Fundacji w 2010 roku.

W KOLBUSZOWSKIEJ BIBLIOTECE INTERNETOWEJ

(stronie prowadzonej przez Miejską i Powiatową Bibliotekę Publiczną w Kolbuszowej)

można oglądać wszystkie dotychczasowe numery naszego miesięcznika

Zapraszamy na stronę

WWW.BIBLIOTEKA.KOLBUSZOWA.PL

Miesięcznik społeczno-kulturalny
Wydawca: Regionalne Towarzystwo Kultury
im. Juliana Macieja Gosłara w Kolbuszowej

INDEKS: 32616X

ISSN 1232-051X

Redakcja: Barbara Szafranec - redaktor naczelny, Jacek Bardan, Andrzej Jagodziński, Barbara Kardy, Paweł Michno, Wojciech Mroczka. Stali współpracownicy: Marian Piórek, Janina Olszowy, Jarosław Ragan, Piotr Bujak. Skład - Łukasz Szymbalski. **Adres redakcji:** ul. Kościuszki 6, 36-100 Kolbuszowa, tel/fax 017/ 22 75 199, e-mail: ziemiakolbuszowska@wp.pl. Strona Internetowa RTK: www.rtk.kolbuszowa.pl.

Przebiega 1% podatku na działalność statutową Towarzystwa. Nr KRS 0000109497

KSIĘGARNIA PEGAZ POLECA

Ziemia Kolbuszowska - Przewodnik

Księgarnia PEGAZ działa przy Miejskiej i Powiatowej Bibliotece Publicznej w Kolbuszowej.

W swojej ofercie ma książki o regionie: wydawnictwa z serii Varia kolbuszowskie, Roczniki Kolbuszowskie czy też reprint Mebli Kolbuszowskich.

Ofertę księgarni można zobaczyć pod adresem:
www.biblioteka.kolbuszowa.pl/index.php/wydawnictwa-regionalne/ksiegarnia-pegaz.html

Pragniemy złożyć ofertę umieszczenia reklamy państwa firmy/institucji w miesięczniku „Ziemia Kolbuszowska”.

„Ziemia Kolbuszowska” wydawana jest przez Regionalne Towarzystwo Kultury im. Juliana Macieja Gosłara, ukazuje się na terenie całego Powiatu Kolbuszowskiego w nakładzie 500 egzemplarzy.

Teraz zamieścimy Wasz reklam w nowych, promocyjnych cenach, przy 50% jesiennym rabacie.

profesjonalne videofilmowanie i fotografowanie wszelkich uroczystości
wykonywanie zdjęć amatorskich: cyfrowych i z filmów
przeżywanie kaset VIDEO na DVD

NISKIE CENY!

Jan Cichoń

**STUDIO
FOTO-VIDEO**

Zapraszamy do korzystania z naszych usług!

56-100 Kolbuszowa, ul. Wojska Polskiego 10
tel. 017/ 22 71 687, tel. kom. 0 692 550 382

Sieć Sklepów

ORZECH

www.sklepy.orzech.com

CENTRUM HANDLOWE
ORZECH

Kolbuszowa ul.11 Listopada 3

*Jest taki dzień, gdy jesteśmy wszyscy razem
Dzień piękny, szczęśliwy, spokojny
W którym Niebo Ziemi
Niebu Ziemia
Wszyscy wszystkim ślą życzenia*

Wyjątkowych, radosnych
Świąt Bożego Narodzenia
Oraz Pomyślnego Nowego 2011 Roku
Życzy Zarząd oraz Pracownicy Firmy Orzech